

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 593 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΜΑΡΤΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Ο υπουργός Εργασίας
προετοιμάζει το έδαφος

**Σύνταξη στα 70
και αν...**

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

**Χαράτσια για το
λαό, ασυλία για το
μεγάλο κεφάλαιο**

Οσο πιο πλούσιος τόσο
μεγαλύτερος φοροκλέπτης

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

**Πλησιάζουν τους
800.000 οι
γραμμένοι στον
ΟΑΕΔ άνεργοι**

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Τριτοβάθμια
Εκπαίδευση

**Ενταση των
προσπαθειών για
την ολοκλήρωση
της Διαδικασίας
της Μπολόνια και
φτιασίδωμα της
εικόνας της**

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Εργαζόμενοι στα δασικά
οικοσυστήματα

**Κραυγή αγωνίας
και αγανάκτησης**

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Παλαιοστίνη

**Νέος γύρος
καταστολής και
αντίστασης**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

**ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ
ΣΤΗΝ ΚΥΦΕΑΗ**

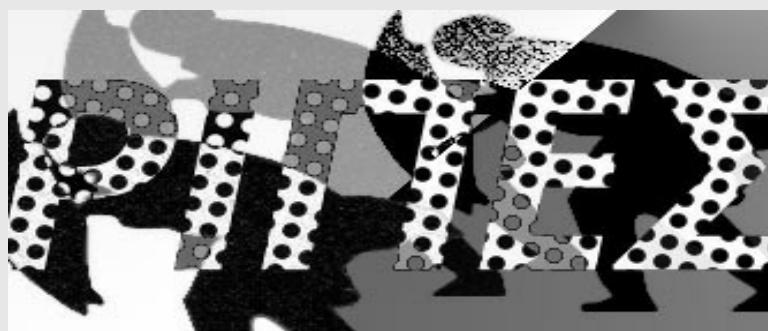
ΝΕΑ «ΠΑΚΕΤΑ»

**Μόνο ερώτημα ο χρόνος
ανακοίνωσης και εφαρμογής τους**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

27/3: Ημέρα θεάτρου, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμοτερνταμ) 27/3/1981: Επίθεση Σοβιετικής Ενώσης κατά «Αλληλεγγύης» ως αντεπαναστατικού συνδικάτου 27/3/1973: Ο Μάρολον Μπράντο αρνείται Οσκαρ στην ένδειξη διαμαρτυρίας για την τοπεινωτική αντιμετώπιση των Ινδιάνων της Αμερικής 27/3/1958: Ο Νίκητα Χρουστσόφ εκλέγεται πρόεδρος της Σοβιετικής Ενώσης 28/3/1939: Επικράτηση Φράνκο μετά τον εμφύλιο (Ισπανία) 28/3/1978: Σύλληψη Φιλιππίτου - Σοφίας Κυρίτη 28/3/2007: Ο 16χρονος πλωνός κρατούμενος Ματέα Ντομίνι αυτοκόπει στο ψυχιατρείο Κορυδαλλού 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1940: Άλωση Θεσσαλονίκης από τους Τούρκους 29/3/1971: Ο Τίτο επισκέπτεται το Βατικανό 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας αμερικανού προέδρου Ρόναλντ Ρίγκαν 30/3/1970: Εκρήξη βόμβας («Κίνημα 20 Οκτώβρη») καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων 30/3/1952: Εκτέλεση Νίκου Μπελογιάννη, Μπάτση, Αργυριάδη και Καλούμενου (Γουδή) 30/3/1947: Εκτέλεση τριών τυπογράφων της μακεδονικής εφημερίδας «Αγωνιστής» 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παράνομου «Πριζοσπάτη» 30/3/1867: Η Ρωσία πουλάει την Αλάσκα στις ΗΠΑ έναντι 7,2 εκατομμυρίων δολαρίων 30/3/1968: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος λανσάρει το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων χριστιανών», συνοδεύοντάς το με διαγραφή αγροτικών χρεών 30/3/1977: Εμπρηστικές βόμβες σε 14 αυτοκίνητα βορειοαμερικάνων σε Γλυκόβιδα, Νέα Σμύρνη, Καισαριανή, Ιλίσια, Κολωνάκι, Γκύζη, Νέο Κόσμο (ΕΛΑ) 31/3: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1946: Πρώτες μετακοτοχικές εκλογές (αποχή αριστεράς), επίθεση ανταρτών υπό τον Υψηλάντη στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου (δώδεκα νεκροί - αρχή εμφύλιου) 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 31/3/1982: Δύο βόμβες στην κατοικία του αμερικανού πρέσβη (εξερράγη η μία) 31/3/1991: Επίθεση με αντιαρματική ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» (17N) 1/4/1564: Μετάθεση Πρωτοχρονιάς από 1/4 σε 1/1 (Κάρολος Θ') 1/4/1935: Κατάργηση Γερουσίας στην Ελλάδα 1/4/1947: Θάνατος Γεώργιου Β', ενθρόνιση Παύλου 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου («Αντικρατική Πάλη») 1/4/2001: Σύλληψη Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς και παραπομπή σε δίκη για εγκλήματα πολέμου 1/4/1924: Ο Αδόλφος Χίτλερ καταδικάζεται σε πενταετή φυλάκιο για συμμετοχή στο «πραξικόπεμπτο της μπυραρίας» (εξέτιση μόνο εννιά μήνες) 2/4: Ημέρα πατιδικού βιβλίου 2/4/1968: Ανατίναξη σούτερ μάρκετ «Κάρουφχαους Σνάιντερ» από A. Baader και G. Ensslin (RAF) 2/4/1982: Εισβολή Αργεντινής στα νησιά Φόκλαντ 2/4/1976: Εκρήξη βόμβας στο κεντρικό κατάστημα της «American Express» (πλατεία Συντάγματος).

● Λέει και ξαναλέει η κυβέρνηση, ότι έχει ήδη πάρει τα μέτρα που διαβέβαιο το ΔΝΤ, αν προσέφευγε σ' αυτό για δανεισμό ●●● Επομένως, μεταξύ ΔΝΤ και ΕΕ, η οποία απαίτησε τα μέτρα, δεν υπάρχει καμιά διαφορά ●●● Μήπως οι γνωστοί ευρωλάγοι μπορούν να μας δώσουν καμιά εξήγηση; ●●● «Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», φώναζαν οι Παρίτες στο συνέδριο της ΓΣΕΕ ●●● «Νομίζω μ' αυτό μας συμφωνήσουμε», απάντησε απάραχος ο Γιωργάκης ●●● Σαν τον παπού του, που φώναζε το Δεκέμβρη του '44 «και εις την Λαοκρατίαν πιστεύομεν» ●●● Κι ύστερα άρχιζαν να βάλλουν τα πολυβόλα κατά του άμαχου πλήθους των Εαμιών ●●● «Η κυβέρνηση είναι εκτός πραγματικότητας και εκτός τόπου και χρόνου και κυρίως δεν έχει στρατηγική, στόχευση, διαπραγματευτική στρατηγική» ●●● Αντώνης Σαμαράς, Πάνος Παναγιωτόπουλος, κάποιος δεξιός μεγαλοδημοσιογράφος; ●●● Οχι, στον Αλέξη Τσίπρα ανήκει η φράση και την είπε στη Βουλή ●●● Γι' αυτό κοντέουν να κόψουν

φλέβες κάποιοι στο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ●●● Βλέπουν την προεδράρα να τη βγαίνει από τα δεξιά στους «ανανεωτικούς», που ξέρουν να τα λένε πιο σουλουπωμένα ●●● «Ο Γιώργος και εγώ πονάμε πολύ για τα μέτρα που έχουν ληφθεί, αλλά δεν γινόταν διαφορετικά», είπε η Αντα Παπαδρέου σε μια παρέα φίλων της δειπνώντας σε ψαροταβέρνα της Πεύκης, όπως μας πληροφόρησε το «Βήμα» ●●● Από τον πολύ τον πόνο παραλίγο να της καθήσει ο αστακός στο λαιμό ●●● Λέτε οι ίματζ μείκερ του πρωθυπουργού να την ετοιμάζουν για το «κλαρί», όπως είχε γίνει κάποια στιγμή με τη Νατάσα Καρα-

μανλή; ●●● Το σημειώνουμε γιατί το εν λόγω δημοσίευμα αναφερόταν εκτενώς στις φιλανθρωπικές δραστηριότητες της πρωθυπουργικής συζύγου ●●● Πώς τα έμαθε ο «φρεπόπτερο» αν δεν πήρε γραμμή να τα μάθει; ●●● Τεράστιος, όπως πάντα, ο Μανώλης Κεφαλογιάννης, που είναι πλέον και κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νουδούλας ●●● Την είπε στην κυβέρνηση: «Εχετε μία σοβαρή αντιπολίτευση, που σας στηρίζει προς τη σωστή κατεύδυνση. Δείξτε κι εσείς την ανάλογη σοβαρότητα!» ●●● Την είπε και στον Καρατζαφέρη: «Εγκαταλείπετε τη φιλελεύθερη πολυκατοικία, για να συγκα-

τοικήσετε στη νεοφιλελεύθερη πολυκατοικία μαζί με το ΠΑΣΟΚ» ●●● Βεβαίως και είναι «αντισυνταγματικό» και «ανήδικο» να φορολογείται η περιουσία του δεσποταριάτου ●●● Μόνο ο λαουτζίκος πρέπει να φορολογείται ●●● Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ότι η σιγανοπαπαδία ο ιερώνυμος διέγαινε μπροστά ●●● Οταν πρόκειται για το μπαγιόκο, οι ρασοφόροι αγριεύουν και ξεμασκαρεύονται ●●● Στη Χαλκιδική το συνέδριο της ΓΣΕΕ (η πληρώνουν τα κορόιδα), στη Θεσσαλονίκη το εδνικό συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ

●●● Να μην έχουν και μεγάλη απόσταση να διανύσουν εργατοπατέρες και πολιτικοί ●●● «Λεπτομέρεια»: οι αποφάσεις με τις οποίες ο πρωθυπουργός ανήντας άρχων διαγράφεται συμβούλια και διαναδέτει μελέτες δεν δημοσιεύονται υποχρεωτικά στο διαδίκτυο ●●● Κάτι έχει να κρύψει ο εραστής της διαφάνειας ●●● Ουδόλως ενοχλούνται οι Πασόκοι από την απροκάλυπτη στήριξη που τους προσφέρει ο Καρατζαφέρης ●●● Το απολαμβάνουν κιόλας ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Δυο βδομάδες χωρίς «Κόντρα»

Οπως κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, έτσι και φέτος η «Κ» θα διακρίψει την κυκλοφορία της για δυο βδομάδες. Θα μας ξαναβρείτε στα σημεία πώλησης το Σάββατο 17 Απριλίου.

Στο διάστημα που δεν θα κυκλοφορούμε τα σημαντικά γεγονότα θα καλύπτουν από την ανανεωμένη ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr.

μέχρι πρότινος ο Χεριχέρης στην κόρη του. Οι πληροφορίες ότι είχαν και γεύμα, στο οποίο έφοργαν Σαμαρά στο φούρνο με πατάτες διαφεύγοντας κακόβουλες. Οι δύο άνδρες συζήτησαν μόνο για την προείδηση της οικονομίας, για την οποία αμφότεροι αγωνιούν. ◆ Τι ακριβώς θέλησε να πει ο ποιητής Μιχάλης Τρεμόπουλος με την εξής φράση; «Η πρόταση των Πράσινων για μια νέα πράσινη συμφωνία έρχεται να καλύψει το κενό από τα αδιέξοδα τόσο του υπαρκτού σοσιαλισμού όσο και του υπαρκτού καπιταλισμού». Τον «υπαρκτό καπιταλισμό» τον βλέπουμε όλοι, ο «υπαρκτός σοσιαλισμός»

ποιος είναι; Επειδή μόλλον δεν «πίνει» τίποτα περιέργο ο Τρεμόπουλος, υποθέτουμε πιώνεις εννοεί τον... σοσιαλισμό του ΠΑΣΟΚ!

◆ Η γερμανίδα ευρωβουλευτής που είχαν καλεσμένη, πάντως, συμπρόεδρος της ευρωομάδας των Πράσινων, δεν είχε κανένα καημό να κρύψει λόγια. Απροκάλυπτα και κυνικά μας τα είπε: «Οπως διαπίστωσα, οι πολίτες στην Ελλάδα έχουν πλέον συνείδηση των προβλημάτων και θεωρούν ότι είναι αναγκαίες οι μεταρρυθμίσεις με στόχο την αντιμετώπιση της διαφθοράς, της κακής οργάνωσης της διοίκησης και των δημο-

σιονομικών και οικονομικών προβλημάτων. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αν δεν έχουμε πολιτική και οικο-

νική ολοκλήρωση, η Ευρωζώνη θα αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα». Το ερώτημα που διαπίστωσε της Επιτειολόπο της Εβδομάδας πάντα και πάντοτε: ναι, οι θυσίες θα πάσουν τόπο. Αυτό το εγγυόμαστε, ως Κίνημα και ως Κυβέρνηση. Ήδη πάνουν τόπο, ήδη ανακτά η Ελλάδα και αξιοποτίσια, και αξιοπρέπεια. Ναι, έχει αξία η συμβολή σου. Ναι, έχουμε τη δύναμη να οριζούμε το μέλλον μας. Ναι, ήδη η Ελλάδα ορίζει στήμερα το μέλλον της, μέσα σε μια δύσκολη θύελλα. (...) Κανείς μας στο ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να αντιληφθεί διαφορετικά την πολιτική και την άσκηση της, την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, παρά μόνον ως προσφόρα στη χώρα. Αυτή είναι η δική μας αντιληψη: η ανιδοτήλης αφοίσωση στην πατρίδα μας και στους πολίτες. (...) Γ' αυτό και πήραμε αποφάσεις, που δεν θα λαμβάνουμε ποτέ σε ομαλές συνθήκες, γιατί δεν ανταποκρίνονται στη δική μας πολιτική και ιδεολογική φυσιognωμία, αλλά ζόμες σε εμπόλεμη κατάσταση.

■ Τράπεζα της Ελλάδος

Τα χειρότερα έρχονται για τους εργαζόμενους

Mείωση του ΑΕΠ κατά 2% και πληθωρισμό 3% (εφόσον τμήμα της αύξησης των έμμεσων φόρων δεν μετακυλιστεί στην κατανάλωση, πράγμα απίθανο) προβλέπει για το 2010 η Τράπεζα της Ελλάδος, στην έκθεσή της για τη Νομισματική Πολιτική 2009-2010, που υπέβαλε στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα. Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως η ΤΤΕ μιλά συνεχώς για «αβεβαιότητες», όχι μόνο για τον ελληνικό αλλά για το διεθνή καπιταλισμό. «Η πραγκόσμια κρίση –αναφέρει εισαγωγικά– παρά την ανάκαμψη της δραστηριότητας, έχει μπει σε μια δεύτερη, δύσκολη φάση», αναφερόμενη στη «δύσκολη ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη να αντιμετωπίσουν έγκαιρα οι κίνδυνοι για τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και την ανάγκη να μην υπάρξει επάνοδος σε συνθήκες ύφεσης, αν τυχόν αποσυρθεί πρόωρα η στήριξη στην πραγ-

ματική οικονομία».

Για την Ελλάδα, η έκθεση της ΤΤΕ σημειώνει πως θα απαιτηθεί «πολυετής δημοσιονομική προσπάθεια» (όχι τριετία, που λέει η κυβέρνηση). Εκείνο που έχει σημασία είναι ο λόγος που κατά την ΤΤΕ προσδιορίζει την «ιδιαιτερότητα» της Ελλάδας σε σχέση με άλλες χώρες που έχουν ίδια ή και μεγαλύτερα δημοσιονομικά ελλείμματα. Είναι το ψηλό δημόσιο χρέος «και οι μεσομακροπρόθεσμες προοπτικές επιβάρυνσης των δημόσιων δαπανών λόγω της γήρανσης του πληθυσμού». Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι η καταλήστευση του ανθρώπουν και φυσικού πλούτου της χώρας από το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο, αλλά το ασφαλιστικό σύστημα!

Αναφερόμενη στις «απώλειες ανταγωνιστικότητας» η ΤΤΕ δεν μιλά για τον παρασιτισμό του ελληνικού καπιταλισμού αλλά τις συνδέει «κυρίως με τις διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας,

όπως είναι τα στοιχεία δυσκαμφίας στις αγορές προϊόντων και εργασίας, η δημοσιονομική χαλαρότητα σε μια περίοδο που η ταχεία ανάπτυξη επέβαλλε και επέτρεπε θαρραλέα δημοσιονομική προσαρμογή και –τέλος– ένας μεγάλος, αναποτελεσματικός και συνεχώς διευρυνόμενος δημόσιος τομέας». Φταίνε, δηλαδή, οι... φιλεργατικές εργασιακές σχέσεις (!!!) και η τρισάθλια κοινωνική πολιτική του αστικού κράτους!

Η ανάγκη για «εξάλειψη των εμποδίων στη λειτουργία των αγορών προϊόντων και εργασίας» επανέρχεται συνεχώς στην έκθεση. Εισιγείται, δηλαδή, η ΤΤΕ τη θέσπιση μέτρων που θα επιτρέπουν την απόλυτη αυσδοσία των καπιταλιστών. Σε ό,τι αφορά τους μισθών, η ΤΤΕ κάνει την υπόθεση εργασίας ότι στον ιδιωτικό τομέα θα αυξηθούν κατά 1% και προβλέπει ότι «οι μέσες ακαθάριστες αποδοχές στο σύνολο

της οικονομίας θα μειωθούν κατά 0,9% σε ονομαστικό όρους, για πρώτη φορά την τελευταία 35ετία», ενώ «σε πραγματικό όρους οι μέσες ακαθάριστες αποδοχές θα μειωθούν κατά 3,8%»!

«Το επόμενο βήμα της οικονομικής πολιτικής είναι τώρα η στήριξη της ανάκαμψης με διαρθρωτικό χαρακτήρα πολιτικές» καταλήγει η έκθεση. «Η κρίση που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία σήμερα είναι συνολική και πολύπλευρη. Γ' αυτό ανάλογη θα πρέπει να είναι και η απάντηση: διατηρήσιμη, συνεχής και πειστική δημοσιονομική προσαρμογή και παράλληλα μια πολιτική διαθρωτικών αλλαγών που θα βελτιώνουν τη λειτουργία των αγορών και την ανταγωνιστικότητα. Μ' άλλα λόγια, εκείνο που βγαίνει μέσα από την τεχνοκρατική γλώσσα είναι η πίεση για «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου.

Πράσινα golden boys και διαπλοκή

Hειδηση είναι από τη φιλοκυβερνητική «Ελευθεροτυπία». Στον ΟΠΑΠ, που όσο ήταν στην αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ τον είχε συνεχώς στο σύμπλεγμα του καταγγέλλοντας τα 15.000 ευρώ μηνιαίων (συν τα μπόνους), που έπαιρνε ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος Χρ. Χατζημανούηλ, golden boy του καραμανλίσμου, το ΠΑΣΟΚ διόρισε δυο golden boys, τον Χ. Σταματόπουλο ως πρόεδρο και τον Γ. Σπανουδάκη ως διευθύνοντα σύμβουλο, με μισθό 15.500 ευρώ μηνιαίων για τον καθένα (συν μπόνους, φυσικά). Επίσης, σε χρόνο-ρεκόρ αναβαθμίστηκε από μη εκτελεστικό σε εκτελεστικό μέλος του ΔΣ ο Γ. Κυριακός, με μισθό 8.000 ευρώ το μήνα. Ενα ακόμη μη εκτελεστικό μέλος, ο Β. Ρογκάκος, στελέχος της Eurobank «φλερτάρει» με τη θέση του προϊσταμένου της γενικής διεύθυνσης οικονομικής, ενώ ορίστηκε και ως υπεύθυνος επικοινωνίας (μολονότι λειτουργεί αρμόδια γενική διεύθυνση), πάρινοντας ως βοηθό του δημοσιογράφο με αποδοχές πάνω από 50.000 ευρώ το χρόνο!

Όλα αυτά, γράφει η φιλοκυβερνητική εφημερίδα, δεν δημοσιεύονται, με το πρόσχημα ότι ο ΟΠΑΠ είναι ανώνυμη εταιρία και οι ανακοινώσεις θα γίνουν στη συνέλευση των μετόχων!

Επίσης, γράφει η φιλοκυβερνητική εφημερίδα, δεν δημοσιεύονται, με το πρόσχημα ότι ο ΟΠΑΠ είναι ανώνυμη εταιρία και οι ανακοινώσεις θα γίνουν στη συνέλευση των μετόχων!

■ Γιατί δεν αντιδρούν οι φαρμακοβιομήχανοι;

Οταν η Κατσέλη κατέθεσε ως άρθρο στο νομοσχέδιο με τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα τη ρύθμιση για το νέο τρόπο τιμολόγησης των φαρμάκων, ζεστηκώθηκαν κάποιοι Πασόκοι, με επικεφαλής τη Βάσω Παπανδρέου, και την υποχρέωσαν να αποσύρει τη διάταξη, τάχα επειδή δεν οδηγούσε στην επιδιωκόμενη μείωση της τιμής των εισαγόμενων φαρμάκων. Η Κατσέλη επανήλθε με νέα ρύθμιση, την οποία συμπεριλαβεί ως άρθρο 14 στο νομοσχέδιο για το ΕΣΠΑ. Η νέα ρύθμιση είναι όπως ζητούσαν οι διαμαρτυρόμενοι Πασόκοι. Δηλαδή, η τιμή κάθε φαρμάκου δεν καθορίζεται από το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών της Ευρωζώνης, όπως προβλέποταν αρχικά, αλλά από το μέσο όρο των τριών χαμηλότερων τιμών της ΕΕ.

Κι ενώ υποτίθεται ότι έτσι μπαίνει φραγμός στην ασυδοσία των εισαγωγέων και φαρμακοβιομήχανων και θα έχουμε πιο φτηνά φάρμακα, το συνδικάτο των καπιταλιστών (Σύνδεσμος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας – ΣΦΕΕ) απαντάει να βγάλει έστω μια τυπική ανακοίνωση διαμαρτυρίας. Αντίθετα, στην ιστοσελίδα του φιλοξενείται χωρίς κανένα σχόλιο η νέα ρύθμιση της υπουργού.

Γιατί; Γιατί απλούστατα –όπως πολλές φορές έχουμε γράψει – ο τρόπος καθορισμού των τιμών από το κράτος είναι αδιάφορος για τους εισαγωγείς και βιομήχανους. Αυτοί έχουν όλους τρόπους για να φουσκώνουν τις τιμές των φαρμάκων και να «γιδύνουν» νοσοκομεία, ασφαλιστικά ταμεία και ιδιώτες. Έχουν, καταφάξας, την υποκατάσταση παλιών και σχετικά φτηνών φαρμάκων με όλα παρόμοια, αλλά πολύ ακριβότερα. Έχουν ακόμη την αλλαγή της συσκευασίας. Αντικαθιστούν μικρότερες συσκευασίες με μεγαλύτερες, με αποτέλεσμα να μένει οχρηστοποίητος μεγάλος αριθμός φαρμάκων, τα οποία πληρώνονται και πετιούνται στα σκουπίδια. Μ' αυτά τα κόλπα καταφέρνουν χρόνο με το χρόνο να αυξάνεται η φαρμακευτική δαπάνη, χωρίς να αυξάνεται (πέρα από ένα λογικό όριο) η κατά κεφαλή κατανάλωση φαρμάκων. Η Ελλάδα δεν πάσχει από πολυφαρμακία, όπως λένε οι υπουργοί και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ, αλλά από... υπερκερδοφορία των φαρμακοβιομήχανων και των φαρμακακέμπορων.

■ Συνεχίζουν να δημοσιοποιούν τεράστια κέρδη

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στα κέρδη που κατέγραψαν και το κρισιακό 2009 η Eurobank και η Alphabank, αφού φρόντισαν να καλύψουν όλες τις τυχόν επισφράλεις που θα αντιμετωπίσουν. Μέσα στην εβδομάδα δημοσίευσε τον ισολογισμό της και η ναυαρχίδα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, η Εθνική. Αν και με μείωση κερδών κατά 37% σε σχέση με το 2008, η ΕΤΕ κατέγραψε καθαρά κέρδη 971 εκατ. ευρώ. Παρακάτι ένα δισ.! Και βέβαια, σ' αυτό το αποτέλεσμα έχουν ενσωματωθεί και οι προβλέψεις για μελλοντικές επισφράλειες.

Μπορούμε να κατανοήσουμε, λογιόν, την αβανταρόητη για την κυβέρνηση διήλωση του διευθύνοντα συμβούλου της ΕΤΕ Απ. Ταμβακάκη, που χαρακτήρισε «πτηγή αισιοδοξίας» την «ευρύτερη συνειδητοποίηση του αδιέξοδου στο οποίο έχει περιελθεί το οικονομικό μοντέλο της χώρας και, ιδιαίτερα, της ανάγκης να μετατρέψουμε την κρίση σε ευκαιρία, εγκαταλείποντας στερεότυπα, πρακτικές και νοοτροπίες του παρελθόντος» και χαιρέτισε «το τολμηρό Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, τα αυστηρά και γενναία μέτρα που αποφασίστηκαν προς υλοποίησή του».

Κέρδη καταγράφουν, όμως, και οι τραπεζικοί όμιλοι. Για παράδειγμα, ο όμιλος του Τιτάνα, διήλωσε καθαρά κέρδη 123,4 εκατ. ευρώ (μειωμένα κατά 40,7% έναντι του 2008), σε μια περίοδο όπου η εν γένει κατασκευαστική δραστηριότητα υπέστη καθίζηση.

Mπορεί ο πρόεδρος του Ιράν, Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ, στη συνάντηση που είχε με τους εκπροσώπους των οκτώ πιο ανεπτυγμένων χωρών στις αρχές του Μάρτη να έδωσε «τα ρέστα του» ενάντια στον... καπιταλισμό, υποστηρίζοντας ότι «η παράταση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης εξέθεσε την οκοτεινή πλευρά του καπιταλιστικού συστήματος της Δύσης»^[1], όμως η «αντικαπιταλιστική» ρητορεία του δεν έχει καμία αντιστοιχία σε πρακτικό επίπεδο. Το αντίθετο. Το Ιράν ακολουθεί την πεπτατημένη άλων των καπιταλιστικών καθεστώτων σε Ανατολή και Δύση, ξεθεμειλώνοντας όσες κατακτήσεις της επανάστασης του '79 εξακολουθούσαν να διατηρούν την κοινωνική ειρήνη στη χώρα. Ας γίνουμε σήμερα συγκεκριμένοι.

Στενές σχέσεις με ΔΝΤ και Παγκόσμια Τράπεζα

Καταρχάς, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στα πέντε χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία ο Αχμαντινετζάντ ουδέποτε έθεσε σε αμφισβήτηση τις σχέσεις της χώρας του είτε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, του οποίου το Ιράν είναι μέλος, είτε με την Παγκόσμια Τράπεζα. Οι «τεχνικοί σύμβουλοι» του ΔΝΤ αλωνίζουν στη χώρα και δίνουν «συμβουλές», σε αγαστή συνεργασία με τους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Σε μία από αυτές τις «συμβουλές», στην ετήσια «συμβουλευτική» έκθεσή του για την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν για το 2005^[2], που δημοσιεύτηκε οχτώ μήνες μετά την εκλογή του Αχμαντινετζάντ, το ΔΝΤ επισημαίνει τα ακόλουθα:

«Η νέα κυβέρνηση έχει δεσμευτεί στην μεταρρυθμιστική απόταση που περιγράφηκε στο παρόν τέταρτο πεντάχρονο αναπτυξιακό σχέδιο (2005/06-2009/10) και στο 20ετές δράμα. Οι αρχές έδειξαν ότι η οικονομική τους πολιτική και μεταρρυθμιστική στρατηγική θα στόχευε στην επίτευξη των στόχων του πενταετούς προγράμματος, μέσω ιδιωτικοποιήσεων, μεταρρυθμίσεων στον οικονομικό τομέα, διόρθωσης του συστήματος επιδοτήσεων, ανάπτυξης της τεχνολογίας και γνωστικών δραστηριοτήτων». Παρακάτω θα δούμε πώς αυτά δεν ήταν μόνο λόγια και κυβερνητικές υποχρεώσεις προς το ΔΝΤ, αλλά κατευθύνσεις που είτε έγιναν ήδη πράξη είτε γίνονται τώρα.

ΗΠΑ: Στέλνουν βόμβες στο Ντιέγκο Γκαρσία με στόχο το Ιράν

Hαμερικανική κυβέρνηση έχει συνάψει συμφωνία με την εταιρία «Superior Maritime Services», με έδρα τη Φλόριντα, για τη μεταφορά 10 κοντέινερ πυρομαχικών, μεταξύ των οποίων μεγάλο αριθμό βυμβών διασποράς στο βρετανικό νησί Ντιέγκο Γκαρσία, σύμφωνα με δημοσίευμα της σκοτεινής εφημερίδας «Sunday Herald» (14/3/10).

Το Ντιέγκο Γκαρσία είναι ένα μικρό νησί στον Ινδικό Ωκεανό, οι 2.000 κάτοικοι του οποίου αναγκάστηκαν να το εγκαταλείψουν και να μεταφερθούν στις Σεΐχελες και στο Μαυρίκιο τη δεκαετία του '60. Το 1971, η Βρετανία το παραχώρησε στις ΗΠΑ για να το χρησιμοποιήσουν ως στρατιωτική βά-

ση, η οποία φιλοξενεί 50 Βρετανούς ως στρατιωτικό προσωπικό και 3.200 αμερικανούς στρατιώτες.

Η γειτνίασή του με το Ιράν κάνει πολλούς ειδικούς αναλυτές, σύμφωνα με την εφημερίδα, να εκτιμούν ότι οι ΗΠΑ προετοιμάζονται για πιθανές αεροπορικές επιθέσεις εναντίον των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν,

ση, η οποία φιλοξενεί 50 Βρετανούς ως στρατιωτικό προσωπικό και 3.200 αμερικανούς στρατιώτες.

Η γειτνίασή του με το Ιράν κάνει πολλούς ειδικούς αναλυτές, σύμφωνα με την εφημερίδα, να εκτιμούν ότι οι ΗΠΑ προετοιμάζονται για πιθανές αεροπορικές επιθέσεις εναντίον των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν, το 1991 και το 2003.

■ Ιράν

Πέρα από τις ψευδεπίγραφες διαμάχες (3)

Για να ολοκληρώσουμε με τις σχέσεις της «αντικαπιταλιστικής» κυβέρνησης Αχμαντινετζάντ με τους δυο από τους μεγαλύτερους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οικονομικούς οργανισμούς (ΔΝΤ και Παγκόσμια Τράπεζα), θα αρκεστούμε στο να σημειώσουμε ότι το Ιράν έχει λάβει πάνω από 54 δάνεια από την Παγκόσμια Τράπεζα, αξίας 3.1 δισ. δολαρίων^[3], από τότε (2000) που η τελευταία άρχισε να δανειζει ξανά στη χώρα (μετά από μία παύση επτά χρόνων). Επομένως, οι ιρανικές κυβερνητήσεις (συμπεριλαμβανομένης της τελευταίας) διατηρούν στενούς δεσμούς με τους δύο οργανισμούς που δεν διακρίνονται για τα... φιλολαϊκά τους αισθήματα.

Μετάβαση στην «οικονομία της αγοράς»

Οι «συμβουλές» του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας για προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται πέρα για πέρα με τις επιδιώξεις της ιρανικής αστικής τάξης που θέλει μια και καλή να τελειώσει με τα «αναχρονιστικά απομεινάρια» της ιρανικής επτανάστασης. Οι αλλαγές στην οικονομική κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων και κατάργηση των επιδοτήσεων δεν πήγαν... στο βρόντο. Η αλήθεια είναι ότι οι «συμβουλές» αυτές ταυτίζονται π

Πώς γίνεται το κράτος να δίνει περισσότερες παροχές στους πολίτες του και ταυτόχρονα να μειώνει τα έξοδά του; Αυτή η «μαργική συνταγή» φέρεται να επιτεύχθηκε από την κυβέρνηση Ομπάμα με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την «αναμόρφωση» του συστήματος Υγείας την περασμένη Κυριακή (με ψήφους 220 υπέρ και 211 κατά^[1]) και την υπογραφή του νέου νόμου από τον ίδιο την Τρίτη, σε ειδική τελετή που έγινε με πολύ ενθουσιασμό στο Λευκό Οίκο. Σύμφωνα με τα διάφορα «παπαγαλάκια», θα πρέπει να πιστέψουμε λοιπόν ότι ο «μάργος» Ομπάμα καταφέρει να πετύχει τα αισιοδυτικά: Και να εξασφαλίσει την ασφάλιση όλων των Αμερικάνων αλλά και να μειώσει τα έξοδα του κράτους κατά 143 δισ. δολάρια (μέσα στην ερχόμενη δεκαετία 2010-2019)^[2].

Πώς το κατάφερε αυτό; Ο Μπους σίγουρα θα... σκυλιάζει από το κακό του που τόσα χρόνια δεν έχει σκεφτεί τέτοια καταπληκτική ιδέα! Δυστυχώς όμως για τον Ομπάμα και τα παπαγαλάκια του, τα πράγματα δεν είναι αικριβώς έτσι. Γιατί ούτε όλοι οι Αμερικάνοι θα έχουν ασφάλιση ούτε το κράτος κάνει πράξη την «ηθική του υποχρέωση» για εξασφάλιση υγειονομικής κάλυψης, όπως ψευδεπήγραφα υποστηρίζουν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης στο κεντρικό τους άρθρο της περασμένης Κυριακής^[3].

Σκληρή ανταποδοτικότητα

Το ασφαλιστικό σύστημα Υγείας στις ΗΠΑ βασίζεται αποκλειστικά στην αρχή της ανταποδοτικότητας. Ο, τι πάρνεις, δηλαδή, θα πρέπει να το έχεις πληρώσει, δίνοντας ανάλογα ασφάλιστρα στις ασφαλιστικές εταιρίες, οι οποίες –αν είσαι και πολύ... αρρωστιάρης– μπορούν να αρνηθούν να σε ασφαλίσουν. Το μεγαλύτερο μερίδιο της ασφαλιστικής αγοράς Υγείας το έχουν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες (68% των ασφαλισμένων), ενώ μόλις ένα 27% καλύπτεται από κυβερνητικά προγράμματα, οι μισοί από τους οποίους καλύπτονται από τα... «φιλανθρωπικά» προγράμματα Medicare και Medicaid (με παροχές τύπου... πτωχοκομείου), που αφορούν στην υγεία των ηλικιωμένων άνω των 65 και των ανάπτυγρων (Medicare) ή στην υγεία των φτωχών (Medic-aid)^[4].

Οι ασφαλιστικές εταιρίες θησαυρίζουν εξαπατώντας πολλές φορές τους ασφαλισμένους τους, όπως τεριέργαψε ο ίδιος ο Ομπάμα σε πλαίσιο ομιλία του στο Κογκρέσο: «Όλο και περισσότεροι Αμερικανοί πληρώνουν τα ασφάλιστρά τους, για να ανακαλύψουν ότι η ασφαλιστική τους εταιρία σταμάτησε την κάλυψή τους όταν αρρώστησαν ή δεν πληρώνει το πλήρες κόστος της περίθαλψης. Συμβαίνει κάθε μέρα»^[5]. Παραταύτα, ο ρόλος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών δεν αφηρείτηκε από κανένα, ούτε από τον ίδιο τον Ομπάμα φυσικά, ο οποίος πρότεινε τη δημιουργία μιας εναλλακτικής μορφής ασφαλισης Υγείας στο δημόσιο (public option). Πρότεινε, δηλαδή, εκτός από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες να υπάρξει και ένα δημόσιο σύστημα ασφαλίσης για όσους δεν μπορούν να ασφαλιστούν στον ιδιωτικό τομέα. Αυτή ήταν η αρχική πρόταση στο σχέδιο νόμου (H.R.

■ Νόμος Ομπάμα για την Υγεία

Για το καλό των εργατών ή για τις τσέπες των καπιταλιστών;

3200), που κατατέθηκε τον περσινό Ιούλη, και στο νομοσχέδιο, που κατατέθηκε στις 17 Μάρτη (H.R. 4872).

Μη φανταστείτε ότι ο Ομπάμα πρότεινε τίποτα... κομμουνιστικές γενναιοδωρίες, δηλαδή να βάλει λεφτά το κράτος για την υγειονομική ασφάλιση των Αμερικάνων. Το νομοσχέδιο έλεγε ρητά, ότι το κράτος θα έβαζε 2 δισ. δολάρια για αρχή (προκειμένου να λειτουργήσει το σύστημα), τα οποία και θα έπαιρνε πίσω από τα ασφάλιστρα (σε ορίζοντα δεκαετίας)^[6]. Το τι έγινε δεν περιγράφεται! Ακόμα και για... «σοσιαλισμό» κατηγόρησαν ορισμένοι τον Ομπάμα, ο οποίος τελικά έκανε πίσω και στο νόμο που ψήφισε την περασμένη Κυριακή δεν κόνει λόγο για καμία επιλογή δημόσιου συστήματος ασφαλίσης στην Υγεία.

Τι τον εμπόδισε να κάνει πράξη ακόμα κι αυτό το ανταποδοτικό σύστημα δημόσιας ασφάλισης στην Υγεία, αφού έχει την πλειοψηφία και στη Γερουσία και στη Βουλή των Αντιπροσώπων; Άλλωστε, ακόμα κι αυτός ο τελευταίος νόμος ψηφίστηκε μόνο από τους Δημοκρατικούς, αφού το σύνολο των Ρεπουμπλικανών ψήφισε κατά! Είναι προφανές ότι το πρόβλημα του Ομπάμα δεν ήταν οι... θείτες που κραύγαζαν ενάντια στο «σοσιαλισμό» του, αλλά οι ασφαλιστικές εταιρίες που δεν ήθελαν να μειωθεί στο ελάχιστο η πίτα της ασφαλιστικής αγοράς Υγείας. Οι εταιρίες για τις οποίες ο ίδιος ο Ομπάμα παραδεχόταν (σε μία... κρίση ειλικρίνειας) στην ομιλία του στο Κογκρέσο τον περσινό Σεπτέμβρη: «Δυστυχώς σε 34 πολιτείες, το 75% της ασφαλιστικής αγοράς ελέγχεται από πέντε ή λιγότερες εταιρίες»^[5].

Μύθος η «ασφάλιση για όλους»

Πέρα όμως από το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα που εγκαταλείφθηκε, είναι μεγάλο ψέμα ότι με το νέο νόμο «προσφέρεται» πλήρης ασφάλιση σε όλους των Αμερικάνους. Καταρχάς, η ασφάλιση δεν προσφέρεται, αλλά την πληρώνουν και μάλιστα αδρά. Η διαφορά σε σχέση με πολαιότερα είναι ότι πλέον είναι υποχρεωτική και όποιος εργαζόμενος δεν ασφαλιστεί (εκτός από αυτούς που είναι κάτω του ορίου φτώχειας) θα πρέπει να πληρώσει 2.5% του ακαθάριστου προ-φόρου εισοδήματος, προσαρμοσμένου σύμφωνα με την αμερικανική νομοθεσία (δηλαδή του εισοδήματος χωρίς να αφαιρεθούν οι φόροι και οι διάφορες φοροαπαλλαγές, όπως π.χ. οι ασφαλιστικές εισφορές, τα έξοδα ανώτατης εκπαίδευσης, φοιτητικών δανείων κτλ.).

Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (CBO), ο νέος νόμος θα μειώσει των αριθμό των ανασφάλιστων στον τομέα της Υγείας κατά 32 εκατομμύρια Αμερικανούς, αφήνοντας όμως 23 εκατομμύρια ανασφάλιστους (το ένα τρίτο των οποίων εκτιμάται ότι είναι μετανάστες)^[2].

Ανακατανομή χρημάτων

Οι υπέρμαχοι του νέου νόμου υποστηρίζουν ότι ο αυτός μπορεί να μην είναι τελειος, αλλά κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Σαν παράδειγμα παρουσιάζουν την αύξηση των ασφαλισμένων στα προγράμματα Medicare και Medicaid, η οποία, σύμφωνα με το CBO, προβλέπεται ότι θα είναι 16 εκατομμύρια. Λένε ότι η κυβέρνηση θα ξεικινούνται χρήματα και θα αυξήσει τα ασφάλιστρα στους πιο πλούσιους Αμερικάνους, για να επεκτείνει τα προγράμματα αυτά. Στο πρώτο, το Medicare, ασφαλίζονται σήμερα γύρω στα 45 εκατομμύρια άνθρωποι και το κόστος του έχει εκτιναχθεί στο 20% των κρατικών έξδων για ιατρική περιθώλη το 2008^[7]). Γ' αυτό και ο νέος νόμος θα κοστίσει 1 τρισ. δολάρια (σε ορίζοντα δεκαετίας).

Αυτή είναι η μισή αλήθεια. Η υπόλοιπη μισή είναι ότι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του CBO οι περιοπές στα προγράμματα Medicare και Medicaid θα είναι της τάξης των 455 δισ. δολαρίων (μέσα στην ερχόμενη δεκαετία)^[2], ενώ άλλες εκτιμήσεις αναφέρουν ακόμα μεγαλύτερα νούμερα, της τάξης των 541 δισ. δολαρίων^[8]. Μόνο για τις πληρωμές των γιατρών του συστήματος Medicare, οι μειώσεις σύμφωνα με τον πρόσφατο νόμο θα είναι της τάξης του 21% μόνο μέσα στο 2010!^[2].

Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τι παροχές θα δίνουν αυτά τα έξδωνα προσμένα προγράμματα, στα οποία θα εντοχθούν εκατομμύρια Αμερικάνοι να τα επόμενα χρόνια. Στην πραγματικότητα, θα γίνει μια ανακατανομή των χρημάτων για τα «χωρέσουν» περισσότεροι στα προγράμματα αυτά. Ποιος όμως ενδιαφέρεται για την ποιότητα των παροχών; Τα πάντα κινούνται γύρω από το «κόστος», όπως τόσο κυνικά επισημαίνουν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης: «Η νομοθεσία θα επιβάλει έναν πρόσθιτο φόρο το 2018 (σ.α. το αρχικό νομοσχέδιο προβλέπει την επιβολή του φόρου από το 2011) σχεδιασμένο για να οδηγήσει τους εργοδότες και τους εργαζόμενους τους μακριά από ασφαλιστικές πολιτικές υψηλού κόστους, που τυπικά προμηθεύουν γενιασιδώρα προνόμια με μικρό κόστος από την τούρτη των εργατών. Οι οικονομολόγοι Υγείας θεωρούν τον πρόσθιτο φόρο σαν ένα ισχυρό μέτρο ελέγχου του κόστους, επειδή εάν οι εργάτες θα πρέπει να πληρώσουν περισσότερο μέρος του κόστους μόνο τους, αυτοί και οι γιατροί τους θα είναι έτοιμοι να σκεφτούν πιο προσεκτικά για το αν μια εξέταση ή τεστ είναι πραγματικά αναγκαία. Οσο περνάντες τα χρόνια τόσο αυξάνονται οι συνέπειες των πρόσθιτων φόρων»^[3].

Πεδίο δόξης λαμπρόν
Γιατί άραγε αυτή η «καούρα» της κυβέρνησης Ομπάμα για την υποχρεωτική υγειονομική ασφάλιση; Την απάντηση έδωσε ο ίδιος ο Ομπάμα

από το περασμένο καλοκαίρι, σε εκπομπή του καναλιού ABS, με θέμα «Ερωτήσεις στον Πρόεδρο: Συνταγή για την Αμερική». Εκεί ο Ομπάμα είχε δηλώσει ότι «ένα από τα κίνητρα για της ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες να μπλεχτούν σ' αυτή την διαδικασία είναι ενδεχομένως ότι θα έχουν μία ολόκληρη ομάδα νέων πελατών, πελάτων που πληρώνουν»^[9].

3. Στο κεντρικό άρθρο (editorial) των Τάιμς της Νέας Υόρκης με τίτλο «Επιτέλους μεταρρύθμιση στην υγειονομική ασφαλίση» (21/3/2010), η εφημερίδα κυριολεκτικά πανηγυρίζε

Κινεζοποίηση

Ο ενδοιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός στην Ευρωλάνδη καλά κρατεί. Και το ελληνικό κράτος εξακολουθεί να χρησιμοποιείται σαν σάκος του μποξ για να προπονούνται η Γερμανία, η Γαλλία και οι σύμμαχοί τους.

Ζαλίζεται όποιος προσπαθεί να παρακολουθήσει τις απανωτές δηλώσεις, συνεντεύξεις, ομιλίες των Μέρκελ, Σαρκοζί, Τρισέ, Σόιμπλε, Λαγκάρντ, Μπαρόζο, Ρεν, Γιούνκερ, Ρουμπόι και συντροφίας. Άλλα λένε το πρώι, άλλα το μεσημέρι, άλλα το βράδυ. Συμμαχίες ψήνονται, εκβιασμοί ασκούνται, συμβιβασμοί κλείνονται και ανατρέπονται σε καθημερινή βάση.

Στο ίδιο γαϊτανάκι παίζει και η ελληνική κυβέρνηση: Θέλουμε βοήθεια, όχι δε θέλουμε βοήθεια. Θα πάμε στο ΔΝΤ, όχι δε θα πάμε στο ΔΝΤ. Θα δανειστούμε από την «ελεύθερη αγορά», όχι δεν θα δανειστούμε. Και πάει λέγοντας.

Στο τέλος, αν καταλήξουν σε κάποια συμφωνία (σχετικά μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 16), θα την παρουσιάσουν ως «διάσωση της Ελλάδας», ως «νίκη της Ευρώπης», ως «υποχώρηση της Γερμανίας» και τα παρόμοια. Πάντοτε, οι αποφάσεις που παίρνονται στα παρασκήνια, επενδύονται ιδεολογικά, για να εξαπατούν τους λαούς.

Σ' αυτό το γαϊτανάκι, όπως σε κάθε γαϊτανάκι, ο στύλος είναι σταθερός. Είναι ο εργαζόμενος λαός της Ελλάδας. Το μεγάλο πειραματόζωο. Τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα που έχουν παρθεί μέχρι στιγμής δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που σχεδιάζονται. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στο Ασφαλιστικό με τις διάφορες πλευρές του. Μιλάμε για συνεχείς ανατροπές (και μέσα στο 2010 και την επόμενη διετία, είπε ο «πολύς» Ολι Ρεν), που δημιουργούν ήδη μια διαδικασία «κινεζοποίησης» της ελληνικής εμπορικής τάξης.

Ο δανεισμός με υπέρογκα επιτόκια είναι το έδαφος πάνω στο οποίο αναπτύσσεται μια διπλή κίνηση. Από τη μια αποκορίζουν τεράστια κέρδη τα τραπεζικά μονοπώλια του χρηματιστικού κεφαλαίου (στα οποία έχει «ακουμπίσει» τα κέρδη της και η παρασιτική ελληνική κεφαλαιοκρατία) και από την άλλη υπερχρεώνεται το ελληνικό κράτος, γεγονός που θα απαιτήσει σκληρή δημοσιονομική πολιτική όχι μόνο και για την επόμενη διετία, αλλά για πολλά χρόνια ακόμη. Επιστρέφοντας στην ιστορία της Ελλάδας, η οποία ήταν στην παραδοσιακή της μορφή μια αρχαϊκή κοινωνία που έπειτα από την παρασιτική κατάσταση της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας, θα μπορούσε να αποτελέσει ημέρα σημαντική για την ανάπτυξη της Ελλάδας.

«Κίνεζοι οποιοποιος» θα παραστεί σε ευθύρο. Εκείνο που πρέπει να γίνει συνείδηση σε κάθε εργαζόμενο-ν είναι πως η κεφαλαιοκρατία προσπαθεί να πετύχει μια στρατηγικής σημασίας νίκην. Παρασιτισμός από τη μια (με τη ληστεία του κράτους), υπερεκμετάλλευση ασιατικού τύπου των εργαζόμενων, από την άλλη. Οι λεγόμενες «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» έχουν σαν σκοπό να αλλάξουν όρθινον το ευρωπαϊκό τοπίο.

Το δίλημμα «κομμουνισμός ή βαρβαρότητα;» αναδύεται με πιο δραματικό τρόπο σήμερα μπροστά στο παγκόσμιο προλεταριάτο. Το δίλημμα «υποταγή ή αντίσταση;» είναι αυτό που συναντά μπροστά του καθημερινά κάθε εργάτης, κάθε εργαζόμενος στην Ελλάδα.

■ Πάντα θεσμοθάγνοι

Επίσκεψη στον πρόεδρο της Δημοκρατίας έκανε την περισσότερη Παρασκευή η Παπαρήγα. Οπως δήλωσε βγαίνοντας, «η επίσκεψη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας αποσκοπούσε στο να ενημερωθεί από πρώτο χέρι για τις δέσεις και τις εκπιμήσεις του ΚΚΕ για την πορεία της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, για τις συνέπειες των κυβερνητικών μέτρων στην καθημερινή ζωή των εργαζομένων, σήμερα, αύριο, μεδαύριο... καθώς τα μέτρα δεν είναι στενά ταμειακά, είναι μεσοπορόδεμα και μακροπορόδεμα».

Παίζει κανένα ρόλο στη διαμόρφωση της τρέχουσας πολιτικής ο ΠτΔ; Δεν εξαντλεί-
ται ο ρόλος του στην παρουσία στις παρε-
λάσεις και στην εκφώνηση διαγγελμάτων
τα οποία υποχρεωτικά τίθενται υπό την έγ-
κριση της κυβέρνησης; Γιατί τότε ο Περισ-
σός αισθάνθηκε την ανάγκη να κάνει αυ-
τή τη συνάντηση μαζί του; Για να υποδη-
λώσει, ότι εξακολουθεί να παραμένει ένα
κόμμα του πολιτικού συστήματος, πιστό στις
κοινοβουλευτικές αρχές και την αστική νο-
μιμότητα, και πως η ιστορική των ημερών
δεν υποδηλώνει καμιά αλλαγή ούτε στη
στρατηγική του κατεύθυνση ούτε στις τα-
κτικές του επιλογές.

■ Ο βούρδουλας των αφεντικών

Το ρόλο του βιούρδουλα των αφεντικών έχει επιλέξει ο Καρατζαφέρης, εγκαταλείποντας τον παλιό λαϊκισμό με τις δήθεν αντικαπιταλιστικές αιχμές. Πλέον, είναι αυτός που παίζει το ρόλο που έπαιζε παλιότερα ο Μίχαλος και μάλιστα με πιο σκληρό τρόπο σε σχέση με το Μίχαλο. Την περασμένη Παρασκευή από το βρίμα της Βουλής υπερασπίζόταν την ελευθερία των απολύσεων λέγοντας τα εξής: «Εγώ χρειάζομαι σήμερα στο κανάλι Δώδεκα ανδρώπους και αρνείται το λογιστήριο να τους πάρει, γιατί σου λέει "κι αν αύριο το πρώι εγώ χρειαστεί να απολύσω, δα τρέχω και δε δα φτάνω". Ετσι, λοιπόν, Δώδεκα ανδρώποι δεν έχουν δουλειά. Πολύς κόσμος δέλει να πάρει ανδρώπους στη δουλειά, αλλά δεν παίρνει εξαιτίας του καθεστώτος που υπάρχει σήμερα!»

■ Τζάμπα μάγκες

Τζάμπα μαγκιά πούλησαν ο Λοβέρδος και η Διαμαντοπούλου με τις δηλώσεις τους ενάντια στους σχολάρχες που εξέφρασαν πρόθεση να περικόψουν το 14ο μισθό εργαζόμενων. Τζάμπα μαγκιά γιατί αυτό που

δήλωσαν οι σχολάρχες έγινε δημόσια και επομένως δε μπορούσε να περάσει ο τσαμπουκάς. Για ποιους ελεγκτικούς μηχανισμούς, όμως, κάνει λόγο ο υπουργός Εργασίας; Για τους ανύπαρκτους; Σε ολόκληρη προσώπων. Και βέβαια, επέστρεψαν την Κυριακή και ψήφισαν υπέρ του ψηφοδελτίου τους, το οποίο διατήρησε τις 9 έδρες που είχε και στην προηγούμενη διοίκηση της ΓΣΕΕ.

Η Αυτόνομη Παρέμβαση (ΣΥΝ), αφού

■ Гкенпеліакес

Ο Γ. Παπακωνσταντίνου δα κερδίσει επάξια τον τίτλο του Γκεμπελίσκου, καθώς λέει τα πιο χοντρά ψέματα με τον πιο φυσικό τρόπο, ξεπερνώντας ακόμα και το Μητσοτάκη. Προπαγανδίζει, λοιπόν, το νέο φορομηχανικό νομοσχέδιο ως τομή, που οδηγεί σε μικρότερη φορολόγηση τους 9 στους 10 φορολογούμενους. Θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος «και από πού θα εισπράξετε τόσους φόρους, από τον 1 στους 10;», όμως εμάς δεν μας αρέσει να μιλάμε με συλλογισμούς, αλλά να αποκαλύπτουμε τα ψεύδη και τις αλχημείες των κυβερνητικών στελεχών.

Η απάτη του Παπακωνσταντίνου είναι ότι στέκεται μόνο στη νέα φορολογική κλίμακα, η οποία δύντας είναι προοδευτικότερη [με τη μαθηματική έννοια του όρου] σε σχέση με την προηγούμενη, αφού έχει περισσότερα φορολογικά κλιμάκια. Ομως, ο φόρος που πληρώνει κάποιος δεν είναι συνάρτηση μόνο του καθαρού του εισοδήματος και της κλίμακας, αλλά συνάρτηση του **φορολογητέου** εισοδήματος και της κλίμακας. Οταν, λοιπόν, το φορολογητέο εισόδημα αυξάνεται τεχνητά, με τη μείωση μιας σειράς φορο-απαλλαγών, τη δέσπιση τεκμηρίων και με το μεγάλο κόλπο των υποχρεωτικών αποδείξεων που αν δεν τις μαζέψει πληρώνεις φόρο-πρόστιμο, το αποτέλεσμα είναι περισσότερος φόρος, ακόμα και με πιο προοδευτική φορολογική κλίμακα.

Το νομοσχέδιο αυτό, όπως θα διαβάσετε στις αρμόδιες στήλες της εφημερίδας, θα χαρατσώνει κυρίως τους δημόσιους υπάλληλους και τους ογαζόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και ένα βαθμό τους ελευθεροεπαγγελματίες, αφήνοντας εντελώς στο απιρόβλητο τους κάθε είους καπιταλιστές [αεριτζήδες και υπ.].

κατήγγειλε «συμπαιγνία όλων των παρατάξεων, συμπεριλαμβανομένου και του ΠΑΜΕ, να νομιμοποιήσουν πάνω από 18 εξόφθαλμα νόδους αντιπροσώπους» και αφού κατήγγειλε το ΠΑΜΕ ότι «αφού διασφάλισε τους δικούς του αντιπροσώπους, έκανε "ηρωϊκή έξοδο", για να επανέλθει πανηγυρικά στις κάλπες του Συνεδρίου», έκανε... ακριβώς το ίδιο: αποχώρησε από το συνέδριο και επανήλθε την ώρα της κάλπης, για να εκλέξει τρία μέλη στη διοίκηση (όσα είχε και πριν, ενώ προληπτικά είχε καταγγείλει ότι πάνε να της φάνε την τρίτη έδρα).

ΥΓ: Ο αρχι-εργατοπατέρας Πλαναγόπουλος τους πήρε στο ψηλό, λέγοντας στη δευτερολογία του: «Οι παρατάξεις που αποχώρησαν, δεν αποχώρησαν από το Συνέδριο, ούτε πήγαν όπως είπαν ημέρα Σάββατο στα εργοστάσια. Αύριο ωστόσο είναι εδώ για να ψηφίσουν. Ξέρετε γιατί. Είναι πολύ πρακτικοί σε αυτά τα δέματα. Αποχώρησαν μόνο από την αίθουσα».

■ Με το όνομά τους

Αντιγράφουμε από το «Ποντίκι»: «Κυκλοφορεί ευρέως στην αγορά πως εκείνη ακριβώς την περίοδο (σ. όταν εξελισσόταν το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων) fund του Παπαμαρκάκη συμμετείχε σε γνωστό όμιλο ιχδυοκαλλιεργειών που –και με τη δική του συνδρομή– εξαγόρασε άλλη εταιρία αναπαραγωγού υλικού και προϊόντων διατροφής ζώων».

Η εταιρία στην οποία αναφέρεται το «Ποντίκι» είναι η «Νηρέας ΑΕ». Μέλος του ΔΣ αυτής της εταιρίας ήταν ο Κ. Θέος, που ανέλαβε αρμέσως μετά τις εκλογές καθήκοντα συμβούλου του πρωθυπουργού. Οχι οποιουδήποτε συμβούλου, αλλά παντούναμου συμβούλου που από το παρασκήνιο ελέγχει τους υπουργούς. Σημειώνουμε επίσης ότι καπιταλιστής των ιχδυοκαλλιεργειών είναι και ο υπουργός Πολιτισμού (και μέχρι τις εκλογές «προσωπάρχης» του Παπανδρέου) Π. Γερουλάνος, η σύζυγος του οποίου διευδύνει πλέον την οικογενειακή επιχείρηση (Ιχδυοκαλλιέργεις Κεφαλονιάς ΑΕ). Αυτά όλα έχουν γραφεί στην «Κόντρα» εδώ και καιρό. Μιλήσαμε ευθέως για διαπλοκή της κυβέρνησης με καπιταλιστικά συμφέροντα. Τα υπενθυμίζουμε απλώς, απ' αφορμή το δημοσίευμα του «Ποντικιού», λέγοντας τα πράγματα με τ' όνομά τους.

■ Ξετσιπωτοί

Είπε ο υφυπουργός Σαχινίδης, στο πρωινάδικο του Μέγα, την περασμένη Κυριακή: «Έμεις εκείνοι το οποίο δέλουμε να δούμε είναι η αποφασιστικότητα από τη μεριά της Ευρωζώνης που δα στείλει το κατάλληλο μήνυμα στις αγορές, έτσι ώστε την επόμενη φορά που θα βγει ή τη μεδεπόμενη φορά που θα βγει η Ελλάδα στις διεδνείς κεφαλαιαγορές να δανειστεί, να βρεθεί αντιμέτωπη με επιπόκια που δα πιρολογούν καλύτερα την ελληνική δημοκρατία». Θα τρίζουν τα κόκαλα των μεγάλων πασόκων δημαγώγων, του Ανδρέα Παπανδρέου πρωτίστως, με τους νέους αστέρες του Γιωργάκη, που δεν έχουν πρόβλημα να δηλώνουν δημόσια ότι η ελληνική δημοκρατία τιμολογείται, δηλαδή που λέται. Οι παλαιότεροι ήξεραν να κρύβουν λόγια, οι σημερινοί έχουν ξεπεράσει κάθε όριο ξετοπωσιάς. Καλύτερα, για να καταλαβαίνει και ο κόσμος.

■ Συμβαίνουν (και) στο Αμέρικα

Βούχιαν τα αμερικανικά ΜΜΕ, όταν αποκαλύψτηκε ότι επτά μέλη του Κογκρέσου ψήφιζαν συστηματικά υπέρ συμβολαίων κατασκευαστικών εταιριών, οι οποίες συνδέονται με το λόμπι ΡΜΑ. Οι εταιρίες πήραν συμβόλαια ύψους 112 εκατ. δολαρίων μόνο το 2008, ενώ οι βουλευτές πήραν εισφορές στις προεκλογικές τους εκστρατείες ύψους 350.000 δολαρίων!

Το δέμα παραπέμφθηκε στην Επιτροπή Δεοντολογίας του Κογκρέσου, η οποία αποφάσισε οριόφωνα, ότι οι βουλευτές δεν διέπραξαν τίποτα το επιλήφιμο. «Επειδή ένας βουλευτής απόλως ψηφίζει υπέρ της σύμβασης σε μια εταιρία, η οποία τυχαίνει να ενισχύει την προεκλογική του εκστρατεία, δεν σημαίνει ότι οι ενέργειές του επιτρέζονται από τις εισφορές της εταιρίας!»

Σας δυμίζει κάπι: Εμάς μας δύμισε μια δήλωση του υπουργού Επικρατείας Χ. Παμπούκη, όταν υπήρχαν δημοσιεύματα για το ρόλο του ως μεγαλοδικηγόρου διάφορων εταιριών, όπως η Cosco κ.ά. Είπαμε, ο Παπανδρέου σκέφτεται αμερικάνικα, γ' αυτό και έχει γεμίσει την κυβέρνηση και το «οβάλ γραφείο» του Μαξίμου με ανδρώπους που πήρε κατευδείαν από το στελεχικό δυναμικό καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

■ Χουβαρνταπίκια

Τρόπους να ξαναβγεί από τον (πολιτικό) τάφο ψάχνει ο Σημίτης. Εστειλε, λοιπόν, επιστολή στον Πλεσάλνικο, για να του ανακοινώσει ότι «δεδομένης της ιδιαίτερα αντίξοης οικονομικής συγκυρίας την οποία διέρχεται η χώρα», αποφάσισε να αναβάλει «για ευδετότερο χρόνο» το έργο της ψηφιοποίησης του αρχείου του. Κάνει διαφήμιση παραιτούμενος από ένα πρόγραμμα, όμως τα χιλιάρικα της κρατικής επιχορήγησης (225 το 2009) για το ίδρυμά του τα τσέπωσε.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Στο προηγούμενο σημείωμα είδαμε ότι κλειδί για το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιοτινιακό λαό είναι η αναγνώριση και η στήριξη της ένοπλης αντιστάσης του, ανεξάρτητα από τους πολιτικούς φορείς που την εκφράζουν. Είδαμε ακόμα, ότι στο σημερινό κίνημα αλληλεγγύης κυριαρχούν οι πασιφιστικές ανθρωπιστικές δυνάμεις (που είναι αποδεκτές σ' ένα τέτοιο κίνημα, όμως δεν θα έπρεπε να διαδραματίζουν τον πρώτο ρόλο) και όχι οι δυνάμεις που στηρίζουν τους ένοπλους απελευθερωτικούς ογώνες. Τέλος, τοποθετήσαμε ως μέρα ζητούμενο αυτού του κινήματος την αλλαγή των συσχετισμών υπέρ ενός πολιτικού κινήματος αλληλεγγύης που δεν θα καταγγέλλει μόνο τα σιωνιστικά εγκλήματα, αλλά δεν θα ντρέπεται και θα φοβάται να εκφράσει την υποστήριξη του στην ένοπλη αντίσταση.

Η πλειοψηφούσα τάση μέσα στο κίνημα αλληλεγγύης, διεθνώς, προσδιορίζει και τις μορφές με τις οποίες αυτό το γενικότερο σημείο της παραστάσης του πρέπει να προσερχεται και δρα. Το νέο φρούτο, οι

λογικότητα που όχι μόνο δε φοβάται την κάθε ατομικότητα, αλλά αντίθετα προσπαθεί να δημιουργήσει μια καινούργια διαλεκτική ενόπλητα και όχι ένα άθροισμα ατομικοτήτων πυραμιδικής μορφής. Πώς όμως να τα κατανοήσουν όλ' αυτά άνθρωποι που είτε δεν είχαν ποτέ την παραμικρή σχέση μ' αυτό που ονομάζουμε κίνημα της κοινωνικής αντροπής ή, αν κάποτε είχαν, την έχουν ενταφιάσει οριστικά βάζοντας το άτομο στο κέντρο της ζωής τους;

Από την άλλη, στις πλάτες αυτού του κινήματος στήνονται πολιτικές καριέρες, παίζονται παραγοντίστικα παιχνίδια, παίζονται ακόμα και κρατικά παιχνίδια. Αρκεί να αναφέρουμε τον βρετανό βουλευτή Τ. Γκάλογουεϊ, που εμφανίζεται περίπου ως... απελευθερωτής της Γάζας, και το ρόλο που παίζει εσχάτως το τουρκικό κράτος, είτε άμεσα είτε έμπεισμα. Υπάρχουν και «παράγοντες» που δεν έχουν στημένες πολιτικές καριέρες, αλλά φιλοδοξούν να στήσουν και άλλοι που ικανοποιούν απλώς τον αχαλίνωτο ναρκισσισμό τους. Οταν παίζονται

διαδικασίες –και στο ιδεολογικοπολιτικό και στο οργανωτικό επίπεδο– αποδιώχνουν ζωντανές δυνάμεις που θα μπορούσαν να δώσουν πνοή και να εξασφαλίσουν σ' αυτό το κίνημα αλληλεγγύης το μακρόχρονο ορίζοντα που χρειάζεται. Δυνάμεις που δεν έχουν την υπομονή να χτίσουν ένα διακριτό αριστερό πόλο στο εσωτερικό αυτού του κινήματος και προτιμούν τη φυγή από τη μάχη (στάση εξηγήσιμη και κατανοητή, όχι όμως και αποδεκτή, τουλάχιστον από εμάς).

Το επιχείρημα που συνήθως αικούγεται είναι το «πλάτεμα του κινήματος». Επιχείρημα πολιό όσο οι λάσπες, ψωμοτύρι στο στόμα των κάθε ειδούς οπορτουνιστών, όλες τις εποχές. Κανένα κίνημα δεν «πλαταίνει» μ' αυτό τον τρόπο. Εκείνο που «πλαταίνει» είναι η

Αλληλεγγύη, όχι φιλανθρωπία - Κίνημα, όχι ΜΚΟ

ΜΚΟ, έχει κάνει αισθητή την παρουσία του και σ' αυτό το κίνημα. Ομως, και συλλογικότητες που δεν έχουν τυπικά τη μορφή ΜΚΟ οργανώνονται και δρουν ως τέτοιες. Αυτό έρχεται ως αποτέλεσμα της φύσης των ανθρώπων που παίζουν βασικό ρόλο σ' αυτές τις συλλογικότητες. Ποιο είναι το βασικό σχήμα αυτού του τύπου των οργανώσεων; Ενας μικρός ηγετικός πυρήνας, που συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες, και μια ρευστή βάση (το πλάτος της ποικιλίας από οργάνωση σε οργάνωση) τα μέλη της οποίας ονομάζονται εθελοντές και οι οποίοι συνήθως δεν παίρνουν μέρος στη διοικηση της «τρομοκρατίας», όχι μόνο από τους επίσημους φορείς της «διεθνούς κοινότητας» (κράτη και ΟΗΕ), αλλά ακόμα και από ομαντικό μέρος του κινήματος αλληλεγγύης. Στην καλύτερη περίπτωση δεν υπάρχει άμεση καταδίκη της ένοπλης αντίστασης. Ομως, και μόνο οι όρκοι και στη «μη βίαιη αντίσταση» αποτελούν μια μορφή καταδίκης του παλαιοτινιακού λαού και στη διακριτική της διακρίσεις της ένοπλης αντίστασης. Η επιτροπή διάφορων «παραγόντων» σ' έναν κόσμο που την έννοια κίνημα την έχει χειριστή. Η πρόσβαση στα αστικά ΜΜΕ, για παράδειγμα, δεν σημαίνει «πλάτεμα» κινήματος. Αντίθετα, ένα κίνημα που αναπτύσσεται από τα κάτω και αγκαλιάζει ζωντανές κοι

Στρατιές παπαγάλων έχουν αναλάβει να προπαγανδίσουν αυτό που δε μπορούν να κάνουν τα κυβερνητικά στελέχη. Να βαφτίσουν το κρέας ψάρι, βγάζοντας το φορολογικό νομοσχέδιο δίκαιο, διότι δήθεν πλήττει τους «έχοντες και κατέχοντες», ενώ φοροαπαλλάσσει τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα. Άλλο να το λέει ο Παπακωνσταντίνου, που δεν τον πιστεύει πια κανένας, ή εκείνος ο ανεκδιήγητος Πεταλωτής και άλλο να το λένε... αναλυταράδες του Τύπου ή της TV, με ύφος χιλίων καρδιναλίων. Πες, πες, κάποιους μπορούν να παραμυθάσουν.

Η αλήθεια είναι ότι με το φορολογικό νομοσχέδιο γίνεται μια νέα φροεπιδρομή [μετά την έκρηξη των καθαρά αντιλαϊκών έμμεσων φόρων, που αποτελούν τα δύο τρίτα της συνολικής φορολογίας] ενάντια πρωτίστως στους μισθωτούς και δευτερεύοντας σε ένα κομμάτι των μεσαίων στρωμάτων. Αντίθετα, το μεγάλο κεφάλαιο όχι μόνο μένει στο απυρόβλητο, αλλά ευνοείται με τον διο προκλητικό τρόπο που ευνοούνταν και έως τώρα.

Κλείδι οι αποδείξεις

Το ζήτημα-κλειδί για τους εργαζόμενους είναι η κατάργηση του αφορολόγητου των 12.000 ευρώ και η αντικατάστασή του με αφορολόγητο 6.000 ευρώ, ενώ για τα υπόλοιπα 6.000 ευρώ πρέπει να συγκεντρωθεί ένας ορισμένος αριθμός αποδείξεων. Η κυβέρνηση απάλυνε λίγο την αρχική ρύθμιση για το ύψος των αποδείξεων, όμως αυτό δεν αλλάζει την ουσία του μέτρου, που θα πλήξει περισσότερο τους εργαζόμενους με σταθερό μισθό, αλλά δεν θ' αφήσει άθιχτους και όλους τους άλλους εργαζόμενους.

Για παράδειγμα, ένα ζευγάρι δημοσίων υπαλλήλων με ετήσιες καθαρές αποδοχές 20.000 ευρώ ο καθένας, θα πρέπει να μαζέψει αποδείξεις ύψους 7.200 ευρώ. Αποδείξεις στις οποίες δεν περιλαμβάνονται τα ενοίκια (ή οι τόκοι δανείου), οι γιατροί, τα ιδιωτικά ασφάλιστρα, οι δαπάνες παιδικού σταθμού ή νηπιαγωγείου, τα φροντιστήρια, τα εισιτήρια, η ΔΕΗ, το νερό, τα τηλέφωνα (κινητά και σταθερά). Πρέπει επίσης να συνυπολογιστεί το γεγονός ότι μια σειρά απαραίτητες δαπάνες ενός νοικοκυριού δεν έχουν αποδείξεις: λαϊκή, περίπτερο, βενζινάδικο, ενώ ταμειακές μηχανές παντού θα μπουν (αν μπουν) από τα μισά της χρονιάς. Επομένως, πολλά νοικοκυριά δεν θα μπορέσουν να μαζέψουν το σύνολο των αποδείξεων που χρειάζονται και θα πληρώσουν στο τέλος το φόρο-νταβατζίλικι. Πρόκειται κυριολεκτικά για νταβατζίλικι, γιατί ανατίθεται στον πολύτη η ιδιότητα του φοροεισπράκτορα (κυνηγός αποδείξεων), που είναι καθήκον του κράτους.

Ακόμα και αν μπουν ταμειακές μηχανές παντού, του χρόνου η κυβέρνηση θα αυξήσει το ποσό των αποδείξεων που θα απαιτούνται, γιατί σκοπός του μέτρου δεν είναι να χτυπήθει η «μαύρη» οικονομία (όποιος μπορεί να αφοράσει προϊόντα ή υπηρεσίες «μαύρων», γλιτώντας το ΦΠΑ, ίσως και κάτι παραπάνω, θα το κάνει και καλά θα κάνει), αλλά να βγάλει πρόσθετο φόρο, ακόμα και από εργαζόμενα στρώματα που έως τώρα ήταν α-φορολόγητα.

■ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Χαράτσια για το λαό, ασυλία για το κεφάλαιο

Οσο πιο πλούσιος τόσο μεγαλύτερος φοροκλέπτης

Τεκμήρια απάτη

Πώς υποτίθεται ότι θα παταχτεί η φοροδιαφυγή και θα αναγκαστούν οι διάφοροι αεριτζήδες της λεγόμενης παροικονομίας να πληρώσουν φόρο; Με την επαναφορά των περιβόητων τεκμηρίων διαβίωσης. Το σχετικό άρθρο τίτλοφορούντων πριν «Προσδιορισμός εισοδήματος με βάση την τεκμαρτή δαπάνη», ενώ τώρα μετονομάστηκε για προπτογανδιστικούς λόγους: «Προσδιορισμός εισοδήματος με βάση αντικειμενικές δαπάνες και υπηρεσίες τεκμηρίων». Η μαγική λέξη είναι το «αντικειμενικό». Θα δούμε, λοιπόν, αφέως παρακάτω πόσο αντικειμενικά είναι τα τεκμήρια που εισάγονται, αφού πρώτα σημειώσουμε κάτι επί της αρχής.

Η εισαγωγή τεκμηρίων δήθεν για να χτυπηθεί η παροικονομία και η φοροδιαφυγή αποτελεί ομολογία του κράτους ότι δε μπορεί να ελέγχει τους αεριτζήδες και τους μεγαλοκαπιταλιστές. Δε μπορεί να εντοπίσει και να φορολογήσει τα πραγματικά εισοδήματα, γ' αυτό και καταφεύγει σε κάποια τεκμαρτά. Αυτό σημαίνει πως όσο μεγαλύτερο λαμπρόγιο είναι κάποιος, όσο περισσότερο εισόδημα κρύβει, τόσο περισσότερο ευνοημένος είναι με το σύστημα των τεκμηρίων. Ας το δούμε με ένα παράδειγμα: κάποιος κρύβει εισόδημα 300.000 ευρώ και με τα τεκμήρια αναγκάζεται να φορολογηθεί για 50.000 ευρώ. Αυτός μάνιμνοι φοροδιαφεύγει για εισόδημα 250.000 ευρώ. Άλλος κρύβει εισόδημα 60.000 ευρώ και με τα τεκμήρια φορολογείται για 30.000 ευρώ. Αυτός φοροδιαφεύγει για εισόδημα 30.000 ευρώ. Αρα, όσο μεγαλύτερος φορορυγάς τόσο πιο ευνοημένος σε κάθε περίπτωση.

Ομως δεν είναι μόνο αυτό. Τα τεκμήρια εισάγονται με τέτοιο τρόπο ώστε να ευνοηθούν οι μεγαλοκαπιταλιστές και τα χοντρολαμπρά και να χτυπηθούν όχι μόνο μεσαία στρώματα, αλλά και ακόμη και εργαζόμενοι.

Εισάγεται καταρχάς τεκμήριο για την πρώτη κατοικία, ακόμα και αν αυτή είναι ενοικιαζόμενη! Για ένα σπίτι 80 τετραγωνικών, για παράδειγμα, εισάγεται τεκμήριο 4.800 ευρώ. Αν προσθέσουμε ένα αυτοκίνητο 1.400 κυβικά (3.600 ευρώ), φτάνουμε σε συνολικό τεκμήριο 8.400 ευρώ. Μη βιαστείτε να πείτε ότι αυτό το ποσό είναι αφορολόγητο, γιατί μπορεί να μην πληρώνει άμεσα φόρο, πρέπει όμως να μαζέψει 840 ευρώ αποδείξεις. Τι γίνεται στην περίπτωση ενός εργαζόμενου ή εργαζόμενης που έμεινε όνεργος-η και εξακολουθεί να κατοικεί σ' ένα σπίτι και να έχει ένα αυτοκίνητο, καλύπτοντας τη δαπάνη διαβίωσης με το φτωχικό εισόδημά του ή της συζύγου; Στις αποδείξεις που χρειάζεται αυτό το εισόδημα προστίθενται αφέως άλλα 840 ευρώ, χάρη

στην εισαγωγή αυτών των τεκμηρίων. Το παράδειγμά μας είναι εντελώς οριακό, ενώ στην πραγματική ζωή θα υπάρχουν πολλοί συνδυασμοί που θα αρπάξουν πρόσθιτο φόρο από μισθωτούς. Γ' αυτό, άλλωστε εισήγαγαν αυτά τα κριτήρια, ενώ θα μπορούσαν να διατηρήσουν το πολιό καθεστώς, που δε μετρού-σε ως τεκμήριο η πρώτη κατοικία και ένα αυτοκίνητο. Ή έστω να βάλλουν ένα κριτήριο που θα προστάτευε τους μισθωτούς (π.χ. πρώτη κατοικία μέχρι 150 τ.μ. και αυτοκίνητο μέχρι 1.800 κυβικά). Δεν το έκαναν, γιατί προσδοκούν ν' αρπάξουν φόρο και από αυτά τα δήθεν αυτοκίνητα.

πλάνο με λιγότερα από 14 χιλιάρικα το μήνα! Αυτή είναι η φορολογική δικαιούση που φέρνει τη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι το δήθεν κυνηγό της φοροδιαφυγής, που διαφημίζουν.

Να θυμίσουμε ακόμη, ότι η αγορά μετοχών ή συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο καπιταλιστικής επιχείρησης εξακολουθεί να μη θεωρείται τεκμήριο!

Ψαπίδι σε φοροαπαλλαγές

Η φορολόγηση των πιο καλοπληρωμένων μισθωτών και τημήτας των μεσαίων στρωμάτων θα αυξήσει και με την κατάργηση ή τη μείωση ορισμένων φοροαπαλλαγών, που κι αυτές δείχνουν τον συγνό ταξικό χαρακτήρα αυτού του νομοσχέδιου.

Πρόθεση της κυβέρνησης ήταν να μειώσει την έκπτωση από το εισόδημα των τόκων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας στο 20%, για όλες τις κατηγορίες. Δηλαδή και για τα δάνεια που συνήρθησαν μέχρι το 1999. Αφού το ξαναείδιαν και διαπίστωσαν προφανώς ότι αυτά τα δάνεια δεν είναι πάρα πολλά και σημάντικά τελειώνουν, επικεντρώθηκαν μόνο στη ρύθμιση για τα δάνεια του 2009 και του 2010. Μείωσαν, λοιπόν, την έκπτωση από το φόρο, που ήταν ίση με το 40% των τόκων, σε 20%. Επι, το εισόδημα για όλα τα δάνεια μετά το 1999 μειώνεται μόνο κατά το 20% των τόκων.

Τα ασφάλιστρα σε ιδιωτικές εταιρίες (που αφορούν και μισθωτούς και μεσαία στρώματα) έδιναν έκπτωση μέχρι 300 ευρώ ανά φορολογιούμενο (600 ευρώ το ζευγάρι ή 1200 ευρώ για μια οικογένεια με τέσσερα συμβόλαια). Τώρα, η έκπτωση δε μπορεί να ξεπέρασε τα 200 ευρώ για τον φορολογούμενο και τα 400 ευρώ για την οικογένεια (όσα συμβόλαια κι αν έχει).

Είναι τόσο το μένος τους κατά των φοροαπαλλαγών που αφορού-σαν εργαζόμενα στρώματα, που αυξάνουν τη φορολογία των ναυτικών από 3% σε 9% για τους αξιωματικούς και από 1% σε 6% για τα κατώτερα πληρώματα! Κι αυτό την ώρα που οι εφοπλιστικές εταιρίες απολαμβάνουν προκλητικότατες φοροαπαλλαγές, όπως έχουμε δειξει αναλυτικά σε άρθρο μας πριν από μερικές εβδομάδες. Καταργούν τη φοροαπαλλαγή που είχαν οι μουσικοί των Κρατικών Ορχήστρων και της Λυρικής στο ειδικό επίδομα μουσικού οργάνου! Την ώρα που οι αισιοδούσιοι της νύχτας μαζεύουν εκατομμύρια, αυτοί βρήκαν τον εχθρό: είναι οι καλλιτέχνες της κλασικής μουσικής, που πάρινουν ένα επίδομα για αγορά, επισκευή και συντήρηση των μουσικών τους οργάνων και ήταν αφορολόγητο! Προφανώς, αυτοί ήταν ανθρωποί, με τους μισθωτάκους τους, έριχναν έξω τον κρατικό προ-

υπολογισμό.

Οργιάζει το κεφάλαιο

Ο χ

■ **Ο υπουργός Εργασίας προετοιμάζει το έδαφος**

Σύνταξη στα 70 και αν...

Προετοιμάζοντας το έδαφος για την προώθηση του αντιασφαλιστικού νομοσχέδιου, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος έστειλε στον πρόεδρο της Βουλής το πρότιμο της «Επιτροπής ειδικών για το Ασφαλιστικό» μαζί μ' ένα δικό του εφτασιελιδού κείμενο με τίτλο «Η αλλαγή του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος», ζητώντας να συγκαλέσει την αρμόδια Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, προκειμένου να διεξαχθεί η «διαβούλευση» που προβλέπεται από τον κανονισμό.

Μ' αυτό το κείμενο ο Λοβέρδος πήγε σε μια ακόμη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (την περασμένη Τετάρτη, 24.3.10), τη σύγκληση της οποίας ζητά συνχρόνως πυκνά, για να έχει ένα άλλοθι «διαλόγο» και να δημιουργεί κλίμα, παρέα με τη ΝΔ και το ΛΑΟΣ. Επικαλούμενος, λοιπόν, τις 12 προτάσεις της ΝΔ, ο οποίες «κινούνται σε θετική κατεύθυνση» και δημιουργούν «πάρα πολύ μεγάλες δυνατότητες συγκλίσεων» και τις «πάρα πολύ μεγάλες συγκλίσεις με τον κύριο Καροτζαφέρη και το ΛΑΟΣ», κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «έχει διαμορφωθεί στην Ελληνική Βουλή μια τεράστια πολιτική πλειοψηφία, η οποία επιπρέπει στις Ελληνίδες και στους Ελλήνες τους οποίους αντιπροσωπεύουμε να ξεκινήσουν την επιλυση ενός από τα μεγάλα θέματά τους! Αφού συμφωνούν ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ, σημαίνει ότι συμφωνεί η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, γ' αυτό οι υπόλοιποι καλά θα κάνουν να το βουλώσουν! Αυτό λέει ο Λοβέρδος και, όπως καταλαβαίνετε, απάντηση μπορεί να πάρει μόνο στους δρόμους, όχι με

άσφαιρες διαμαρτυρίες, αλλά με πολύ σκληρό ταξικό αγώνα.

Το κείμενο Λοβέρδου, βέβαια, δεν έχει καμιά σχέση με νομοσχέδιο. Ομως, ακόμη και μέσα από τις γενικολογίες φαίνεται καθαρά το σαρωτικό χαρακτήρας του νομοσχέδιου που έχει ετοιμάσει το υπουργείο Εργασίας. Δεν μιλάμε για επίθεση σε κάποιους επιμέρους τομείς, αλλά για μια γενική επίθεση, που θα σαρώσει τον ίδιο το πυρήνα της κοινωνικής ασφαλιστικής.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί, ότι η συγκεκριμένη διαδικασία (άρθρο 36 παρ. 7 του Κανονισμού της Βουλής), θεσπίστηκε από τη ΝΔ τον Ιούνη του 2008 και είναι μια διαδικασία αβανταρίσματος της κυβέρνησης. Οι υπουργοί δεν έχουν την υποχρέωση να καταθέτουν έστω ένα προσχέδιο νόμου, αλλά απλώς «να περιγράφουν το γενικό πλαίσιο της νομοθετικής πρωτοβουλίας». Εποι, οι υπουργοί φτιάχνουν ένα προπαγανδιστικό κείμενο, καθορίζουν την απέντα της συζήτησης και τα παπογαλάκια έχουν «υλικό» για να γράφουν, ενώ όταν έρχονται τα νομοσχέδια το προπαγανδιστικό πλαίσιο είναι ήδη διαμορφωμένο και εξασφαλισμένο. Είναι πραγματικά απορίας άξιο γιατί συμμετέχουν σ' αυτό το καρογκιόλικι το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ, που υποτίθεται ότι είναι... καθολικώς αντιπολιτεύομενοι (και αυτή τη φορά ήταν παρόντες οι βουλευτές τους και έλαβαν το λόγο). Η θεωρία γενεία έχει και τις... βλαβερές της συνέπειες.

Η πρόθεση της κυβέρνησης διατυπώνεται καθαρά από την αρχή στο κείμενο του Λοβέρδου: «Με το σύνολο των αλλαγών που πρωθυπουργεί στοχεύει στην προώθηση στην έτοιμη προστασία των ανέργων μέχι το 2030 το επίπε-

δο της συνολικής κρατικής χρηματοδότησης να παραμείνει σταθερό, όπως ήταν το 2008, δηλαδή στο 4,8% του ΑΕΠ». Το μόνο που ενδιαφέρει τον υπουργό Εργασίας είναι αυτό.

Τα υπόλοιπα δεν πάζουν κανένα ρόλο. Τα κλεμμένα αποθεματικά των Ταμείων, ας πούμε. Η λαϊλαττα της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλητής. Η αλματώδης αύξηση της ανεργίας και των «ευελικτών» μορφών απασχόλησης, που αφαιρούν πάρους από τα Ταμεία. Με μειωμένα τα έσοδα και σταθερή σε επίπεδα 2008 (ως προσοστό του ΑΕΠ και όχι σε απόλυτα μεγέθη) την κρατική χρηματοδότηση, ποια λύση υπάρχει; Η μείωση των δαπανών της ασφαλίσης, που δεν μπορεί να γίνει παρά μέσω της μείωσης των συντάξεων και της αύξησης των ορίων ηλικίας, καθώς και της μεταφοράς του μεγαλύτερου μέρους των δαπανών υγείας στις τσέπες των ασφαλισμένων.

Ως μία από τις αλλαγές άμεσης εφαρμογής ο Λοβέρδος αναφέρει την αύξηση του μέσου όρου ηλικίας συντάξιοδότησης κατά 2 χρόνια. Κουτπόνηρα γράφει ότι αυτό θα επιτευχθεί μέσω της απαγόρευσης των προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου. Ομως, οι εθελούσιες έξοδοι αφορούσαν ελάχιστες χιλιάδες εργαζόμενους και δεν μπορούν να ανεβάσουν κατά 2 χρόνια το μέσο όρο ηλικίας συντάξιοδότησης. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την κατάργηση περιπτώσεων πρόωρης συντάξιοδότησης που αφορούν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Πρώτα στη λίστα είναι τα Βαρέα και Ανθυγιενά, ακολουθούν οι γυναίκες στο δημόσιο που έχουν πρωτοασφαλιστεί πριν από το

1993 και η 35ετία με την 37ετία. Αυτά είναι που θα χτυπήσουν. Οι εθελούσιες έξοδοι είναι απλά ο καπνός παραλογής.

Σε ότι αφορά το νέο σύστημα, που κατά τα λεγόμενα του Λοβέρδου θα ισχύσει από την 1.1.2018, πυρήνας του θα είναι ο λεγόμενος «λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών παροχών και κατά κυριολεξία συντάξεων». Από πού κι ως πού υπάρχουν προνοιακές παροχές σε οποιαδήποτε σύνταξη εργαζόμενου; Δηλαδή, ο εργαζόμενος με 13 (παλιότερο) και 15 (τώρα) χρόνια δουλειάς, που πάρει την κατώτερη σύνταξη-πειρίνας του ΙΚΑ, πρέπει να αισθάνεται και ευγνώμων γιατί του δίνουν ελεμημούνη; Αυτό που ακόμα και τώρα ορκίζονται υποκριτικά στην «τριμερή χρηματοδότηση» της κοινωνικής ασφαλίσης, μας λένε τώρα ότι η όποια κρατική συμμετοχή (που ποτέ δεν υπήρξε πλήρης, χωρίς να λογαριάζουμε την καταλήστευση των Ταμείων) είναι προνοιακή παροχή (φιλανθρωπικό βοήθημα, δηλαδή) και πλέον το κράτος θα χρηματοδοτεί μόνο τη «βασική σύνταξη», την οποία όμως δεν θα τη δικαιούνται όλοι, αλλά μόνο όσοι πληρούν κάποια εισδομητικά κριτήρια. Δηλαδή, όποιος δικαιούται «ανταποδοτική σύνταξη» ή όποιος έχει κάποιο άλλο εισδόμημα (π.χ. νοικιάζει ένα διαμέρισμα) δεν θα πάρει τη «βασική σύνταξη», η οποία θα έχει τη μορφή της σημερινής «σύνταξης ανασφάλιστων πόλεων» και του σημερινού ΕΚΑΣ (βοήθημα που δίνεται σε ένα ελάχιστο ποσοστό χαμηλούσυνταξιούχων).

Η λεγόμενη «ανταποδοτική σύνταξη» θα είναι μια καθαρά απομική υπόθεση, χωρίς κονέ-

να στοιχείο συλλογικότητας και αλληλεγγύης. Κάθε εργαζόμενος θα πάρει μια σύνταξη ανάλογη με τις συνολικές ασφαλιστικές εισφορές που έχει πληρώσει. Οπως γίνεται με τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες, δηλαδή. Μια σύνταξη που, όπως γράφει ο Λοβέρδος, «θα καθορίζεται με όρους τιμαριθμούς και με συνυπολογισμό των δυνατοτήτων των Φορέα Κοινωνικής Ασφαλίσης». Χωρίς αποθεματικά (τα οποία έχουν καταληστευθεί, δεν τα «έφαγαν» οι ασφαλισμένοι), καθώς καθόλου κρατική συμμετοχή, με εισφοροδιαφυγή και εισφοροκλητή, με αυξημένη ανεργία, με μεγάλο ποσοστό να εργάζεται «ελαστικά», τι συντάξεις θα μπορούν να δίνουν τα Ταμεία; Χειρότερες και από τις άλλιες που δίνουν σήμερα.

Ο Λοβέρδος πειραματίζεται στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, αναφερόμενος στο διαχωρισμό «προνοιακής» και «ανταποδοτικής σύνταξης»: «Αυτή είναι η μεγάλη αλλαγή για όποιον καταλαβαίνει και ξέρει να κάνει

τους σχετικούς υπολογισμούς. Από δωθεί το σύστημα τα χρήματα που χρειάζεται, για να μείνει το 2030 στο 4,8% (του ΑΕΠ)». Δεν μιλάμε, λοιπόν, για κάποιες μικρές ή μεγαλύτερες περικοπές στις συντάξεις, αλλά για ένα γενικό πετσόκομα, για μια καθολική εξαθλίωση όλων των συντάξεων, που θα τείνουν προς το επίπεδο της σημερινής κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ. Για να πάρεις κάτι παραπάνω, θα πρέπει να δουλεύεις μέχρι τα 70. Αν βρίσκεις δουλειά, βέβαια, κάτι που για τον ιδιωτικό τομέα είναι όχι δύσκολο αλλά αδύνατο.

Στο κείμενό του ο Λοβέρδος πειραματίζεται γενικόλογα και το μηχανισμό ασφάλισης των συντάξεων. Σημειώνει ότι, πέρα από το χρόνο υπολογισμού, που θα είναι στην αρχή η 10ετία ή 15ετία (για λόγους τεχνικούς και μόνο) και στη συνέχεια «το σύνολο του εργασιακού βίου», οι συντελεστές ανταπόδοσης θα είναι κλιμακωνόμενοι «από τα 15 έως τα 40 χρόνια». Η 35ετία δίνει τη θέση της στην 40ετία, χωρίς να υπάρχει προς τα πάνω όριο ηλικίας. Οι συντελεστές αυτοί θα φτιάχτουν έτσι που να μην αγνοούν «την οικονομική κατάσταση των Φ.Κ.Α. και το γεγονός ότι το σύστημα πρέπει να είναι βιώσιμο». Θα βάλλουν,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Δουλεύουν εντατικά για τις ανατροπές στο Ασφαλιστικό

Απόφαση με την οποία διατίθενται 700.000 ευρώ για υπερωριακή απασχόληση 280 υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων (40 ώρες για κάθε υπάλληλο το μήνα από 1η Μάρτη μέχρι 31 Δεκέμβρη 2010) υπέγραψε ο υφυπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης (ΦΕΚ 289/18.3.10). Οπως α

Το κείμενο που δημοσιεύουμε έχει υπογραφεί –μέχρι στημέρης– από τερισσότερους από 100 εργαζόμενους και ανέργους στα δασικά οικοσυστήματα.

Είναι μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε μέσα από τους κόλπους των ανθρώπων που ασχολούνται με τα δάση και που δίνουν χρόνια τώρα έναν άνισο αγώνα ενάντια στους κάθε ειδούς σφετεριστές και καταπατητές και ενάντια στη δασοκτόνα πολιτική δλων των κυβερνήσεων.

Το δημοσιεύσμε, γιατί είμαστε σήμουροι πως ούτε αράδα δεν θα δούμε δημοσιευμένη στον αστικό Τύπο, όπου υπάρχει χώρος μόνο για την προταγόνιση της κυβερνητικής πολιτικής και των απόψεων των γνωστών λαμβάνοντας ΜΚΟ, που πίσω από το υποκριτικό ενδιαφέρον τους για τα δάση κρύβουν τις δικές τους «πράσινες» μπίζνες, σε συνεργασία με τους καπιταλιστές χορηγούς τους. Οι άνθρωποι που συγχωνίζονται πραγματικά για τη σωτηρία των δασών είναι αποκλεισμένοι από τα κυρίαρχα ΜΜΕ.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ...

Το τελευταίο διάστημα είναι σε εξέλιξη η μεγαλύτερη στην ιστορία επίθεση εναντίον των δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Για πρώτη φορά μειώνονται σε μεγάλο ποσοστό και οι ονομαστικοί μισθοί, κατεδαφίζονται εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα που είχαν κατακτηθεί με αγώνες, θυσίες και αίμα ακόμη των εργαζόμενων, τον περασμένο αιώνα. Είναι προφανές ότι είμαστε σε πόλεμο, με τη διαφορά ότι ως εχθρός των κυβερνήσεων έχουν στοχοποιηθεί οι εργαζόμενοι. Στο όνομα του εθνικού δήθεν συμφέροντος κατεδαφίζονται όλα τα δικαιώματα των εργαζόμενων και εξαθωύμαστε σε ένα εργασιακό και κοινωνικό μεσαίωνα.

Εμείς οι εργαζόμενοι στά δασικά οικοσυστήματα, άλλα και οι άνεργοι του δασικού χώρου, ζούμε το τελευταίο διάστημα έναν επιπλέον εφιάλτη.

Εδώ και 35 χρόνια όλες οι κυβερνήσεις συστηματικά προσπαθούν να χειροτερέψουν τους όρους προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων, να επιτρέψουν την ασύρτητη αλλαγή χρήσης τους, να παραδώσουν τη δημόσια δασική γη στα ιδιωτικά κερδοσκοπικά συμφέροντα. Πλούσια η συγκομιδή σε νόμους με αντιδασικό περιεχόμενο όπως ο ν. 998/1979, ο ν. 1734/1987, ο ν. 2742/1999 για τους φορείς διαχείρισης, η αναθέωρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος το 2001 με την οποία για πρώτη φορά καθιερώθηκε συνταγματικά η διάκριση μεταξύ δάσους και δασικής έκτασης (όρος αντιεπιστημονικός, νομικά κατασκευασμένος προκειμένου να διευκολύνει την αλλαγή χρήσης των εκτάσεων αυτών) και περιλήφθηκε προστικό κριτήριο στον ορισμό του δάσους, ο ν. 3147/2003, ο ν. 3208/2003, η αποτυχημένη απότελεσμα αναθέωρησης εκ νέου των άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος το 2008 και πρόσφατα ο ν. 3818/2010 για την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων της Αττικής, και το νομοσχέδιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας – ΑΠΕ.

Σε οργανωτικό επίπεδο είχαμε τη μεταφορά του τομέα των δασών από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Αποτέλεσμα της μεταφοράς είναι η ανυπαρξία της Γενικής Διεύθυνσης Δασών τους τελευταίους πέντε μήνες.

Οι οικονομικές υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης προειδοποιούν για διακοπή παροχής νερού και ρεύματος στο κτίριο που στεγάζεται η Γενική Διεύθυνση λόγω αδυναμίας πληρωμής λογαριασμών εταιρειών κοινής ωφελειας. Στα παραπάνω ήρθε να προστεθεί και σχέδιο διάταξης για τη «μεταφορά» της Αγροφυλακής στη δασική υπηρεσία. Σύμφωνα με το περιεχόμενο της διάταξης αυτής αντί να μεταταχθούν οι αγροφύλακες στη δασική υπηρεσία ως δασοφύλακες, μετατρέπεται η δασική υπηρεσία σε Αγροφυλακή μια και μεταφέρονται όλες οι αρμοδιότητες της στη δασική υπηρεσία. Προβλέπεται επίσης με Π.Δ. «να αναδιαρθώνται να συγχωνεύονται να μετονομάζονται ή να κα-

■ Εργαζόμενοι στα δασικά οικοσυστήματα

Κραυγή αγωνίας και αγανάκτησης

Μια απέλειωτη αλυσίδα θεσμικών παρεμβάσεων με στόχο τον περιορισμό του δασικού χώρου, τη μείωση της προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων και τη διευκόλυνση της αλλαγής χρήσης τους και παράλληλα τη συνεχή υποβάθμιση και απαξίωση της δασικής υπηρεσίας και των εργαζόμενων σ' αυτήν.

Η τελευταία θεσμική παρέμβαση της κυβερνησης (Ν. 3818/2010) όχι μόνο δεν θίγει τις αμετρητές αντιδασικές διατάξεις του Ν. 3208/2003, αλλά αντίθετα με μία ανούσια παρέμβαση (κατάργηση της παραγράφου όπου τεριγράφονται τα προστικά κριτήρια για το χαρακτηρισμό των εκτάσεων ως δασών ή δασικών) προσπαθεί να παρακάμψει το Συμβούλιο Επικρατείας (ΣΤΕ), που τον έχει χαρακτηρίσει αντισυνταγματικό. Επίσης αφαιρεί ουσιαστικά την αρμοδιότητα της κατάρτισης των δασικών χαρτών από τη δασική υπηρεσία και την παραδίδει στην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου), η οποία μάλιστα έχει βεβαρυμένο παρελθόν σε θέματα προστασίας δασικών οικοσυστημάτων και δημόσιας περιουσίας.

Με το νομοσχέδιο για τις ΑΠΕ αφού απονέμεται στις ΑΠΕ η ιδιότητα του υπέρτατου δημοσίου συμφέροντος και ανακηρύσσονται ως μη οχλούσεις δραστηριότητες (γεγονός που θα επιτρέψει τη λειτουργία τους σε οποιοδήποτε χώρο), παράλληλα γίνεται προσπάθεια να αφαιρεθεί κάθε δυνατότητα από τη δασική υπηρεσία να προστατεύει τα δασικά οικοσυστήματα και το φυσικό περιβάλλον. Επίσης στο νομοσχέδιο αυτό ο παράγοντας του περιβάλλοντος που ονομάζεται Τοπίο απουσιάζει εντελώς παρά την Κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης του Τοπίου που εισηγήθηκε πρόσφατα στη Βουλή η κυβερνηση, υποκριτικά όπως φαίνεται.

Σε οργανωτικό επίπεδο είχαμε τη μεταφορά του τομέα των δασών από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Αποτέλεσμα της μεταφοράς είναι η ανυπαρξία της Γενικής Διεύθυνσης Δασών τους τελευταίους πέντε μήνες.

Οι οικονομικές υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης προειδοποιούν για διακοπή παροχής νερού και ρεύματος στο κτίριο που στεγάζεται η Γενική Διεύθυνση λόγω αδυναμίας πληρωμής λογαριασμών εταιρειών κοινής ωφελειας. Στα παραπάνω ήρθε να προστεθεί και σχέδιο διάταξης για τη «μεταφορά» της Αγροφυλακής στη δασική υπηρεσία. Σύμφωνα με το περιεχόμενο της διάταξης αυτής αντί να μεταταχθούν οι αγροφύλακες στη δασική υπηρεσία ως δασοφύλακες, μετατρέπεται η δασική υπηρεσία σε Αγροφυλακή μια και μεταφέρονται όλες οι αρμοδιότητες της στη δασική υπηρεσία. Προβλέπεται επίσης με Π.Δ. «να αναδιαρθώνται να συγχωνεύονται να μετονομάζονται ή να κα-

ταργούνται οργανικές μονάδες της Ειδ. Γραμ. και των περιφερειακών υπηρεσιών». Μήπως τελικά απώτερος σκοπός είναι η διάλυση της δασικής υπηρεσίας προκειμένου να ανοπεθεί η διαχείριση των δασών σε φορείς διαχείρισης, δηλαδή η πλήρης ιδιωτικοποίηση του τομέα δασ-

σικού χώρου, αν δεν συναντούν

σε αντιδασικές και αντεργατικές πολιτικές, στην καλύτερη περίπτωση σιωπούνται και αδρανούν.

Δεν αντίθετα με αντισυντημάτικές πρακτικές οι πλειοψηφίες των Δ.Σ. προσπαθούν να ανατρέψουν επιστημονικά τεκμηριωμένες, συνδικαλιστικά θωρακισμένες μέσω αποφάσεων Γενικών Συνελεύσεων και ιστορικά δικαιωμένες πάγιες θέσεις του κινήματος. Ο κυβερνητικός, κομματικός, παραγοντικός συνδικαλισμός στο απόγειο του.

Ολα αυτά γίνονται εναντίον μιας υπηρεσίας, που έχει την αρμοδιότητα για την προστασία, διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων και την υπεράσπιση της δημόσιας περιουσίας, η οποία για αρκετά χρόνια τώρα αντί να οργανωθεί να στελεχωθεί και να εξοπλιστεί, υποβαθμίστηκε και απαξιώθηκε και σήμερα έχει φτάσει στα πρόθυρα της διάλυσης.

Ολα τα παραπάνω δημιουργούν σε όλους μας ένα αισθηματικό γεγονότηση, ανάμεικτης όμως με αγανάκτηση. Το αισθηματικό δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε ιδιώτευση και εγκατάλειψη του αγώνα. Ηρθε η ώρα να βροντοφωνάζουμε ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ, δεν πάει άλλο. Ηρθε η ώρα να υψώσουμε το ανάστημά μας σε όλους αυτούς που νομίζουν ότι μπορούν να ελέγχουν τις συνειδήσεις και να καθορίζουν το μέλλον μας για προσωπικό όφελος. Εχουμε χρέος απέναντι στους εαυτούς μας, στα παιδιά μας, σε όλο τον ελληνικό λαό.

Εμείς που υπογράφουμε το κείμενο αυτό στρατεύμαστε στον αγώνα

ΠΑ:

- ✓ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΑΣΙΚΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ
- ✓ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΔΑΣΙΚΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ
- ✓ ΔΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ=ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ=ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ
- ✓ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΝΙΑΙΑ ΔΑΣΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΕΠΑΡΚΩΣ ΣΤΕΛΕΧΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΗ
- ✓ ΣΤΑΘΕΡΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΜΕ 1% ΤΟΥ ΑΕΠ
-

■ Παλαιστίνη

Νέος γύρος καταστολής και αντίστασης

Αν δεν τους μαζέψετε, θα τους μαζέψουμε εμείς! Το μήνυμα των επικεφαλής του ισραηλινού στρατού και της Σιν Μπετ προς την Παλαιστινιακή Αρχή όρχισε να γίνεται πράξη. Οι Σιωνιστές έχουν επιλέξει ανοιχτά το δρόμο της άγριας καταστολής στη Δυτική Οχθη, στην προσπάθειά τους να εμποδίσουν το ξέσπασμα μιας τρίτης Ιντιφάντα στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη. Ας δούμε όμως τα γεγονότα.

Την Παρασκευή 19/3, σημειώνονται συγκρούσεις στη Χεβρόνα (την πόλη της Δυτικής Οχθης όπου 160 χιλιάδες Παλαιστίνιοι ζουν σχεδόν φυλακισμένοι στα σπίτια τους εξαιτίας των 500 εβραϊών εποίκων που αλωνίζουν και απειλούν με την προστασία του ισραηλινού στρατού), μετά τις προσευχές της Παρασκευής. Σύμφωνα με την ανταποκρίτρια του Αλ Τζαζίρα (19/3), σημειώνονται «αφροδές μάχες μεταξύ των παλαιστινιών νεαρών και των ισραηλινών στρατιωτών», ενώ «ο αριθμός των δακρυγόνων που χρησιμοποιήθηκαν στην πόλη είναι απλά σχεδόν απίστευτος». Διαδηλώσεις γίνονται και σε δύο παλαιστινιακά χωριά (Μπιλίν και Νιλίν) ενάντια στο τείχος που κατασκευάζουν οι Σιωνιστές.

Την επόμενη μέρα (Σάββατο 20/3), ξεσπούν συγκρούσεις στο χωριό Ιρ-

α Βιρίν που βρίσκεται κοντά στη Νάμπλους (μια από τις μεγαλύτερες πόλεις της Δυτικής Οχθης), όπου οι κάτοικοι διαμαρτύρονται για τις επανειλημμένες επιθέσεις που δέχονται από τους εβραίους εποίκους. Εκεί οι Σιωνιστές δολοφονούν εν ψυχρώ με μία σφαίρα στην καρδιά (!) τον Μοχάμεντ Καντούς, ένα δεκαεξάχρονο αγόρι που πετούσε πέτρες στους ισραηλινούς στρατιώτες, και τραυματίζοντας 11 άτομα.

Την Κυριακή 21/3, άλλοι δυο παλαιστίνιοι νέοι δολοφονούνται από τον ισραηλινό στρατό κατοχής. Οι Σιω-

ταροχών που έχουν ξεσπάσει μετά την επαναλειτουργία της εβραϊκής συναγωγής στην Ιερουσαλήμ (επαναλειτουργήσε την προηγούμενη Τρίτη, 60 χρόνια μετά την καταστροφή της κατά τον αραβοϊσραηλινό πόλεμο του '48). Την ίδια μέρα, ισραηλινά αεροπλάνα βομβαρδίζουν το αεροδρόμιο της Γάζας (που δεν λειτουργεί φυσικά εδώ και χρόνια) τραυματίζοντας 11 άτομα.

Την επόμενη μέρα (Σάββατο 20/3), ξεσπούν συγκρούσεις στο χωριό Ιρ-

νιστές λένε ότι οι δολοφονημένοι είχαν προσπαθήσει να μαχαιρώσουν έναν ισραηλινό στρατιώτη σε μπλόκο ελέγχου κοντά στη Νάμπλους, όμως οι Παλαιστίνιοι μιλούν για δυο αικάμα εν ψυχρώ δολοφονίες δεκαεννιάρχων που μάζευαν σιδερά στο χωρίο τους.

Οι Παλαιστίνιοι μετρούν ήδη τους τέσσερις πρώτους νεκρούς τους, την ίδια στιγμή που οι Σιωνιστές ετοιμάζονται να εξαγγείλουν νέα επέκταση των εποικισμών (το επιβεβαίωσε την περασμένη Τρίτη ο αξιωματούχος της ισραηλινής κυβέρνησης), μετά την επιστροφή του Νετανιάχου από τις ΗΠΑ, παρά το γεγονός ότι το Κουαρτέτο (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ) έβγαλε ανακοίνωση κατά της επέκτασης των εποικισμών.

Ο Νετανιάχου πήγε στην Ουάσιγκτον στο επίσημο συνέδριο του ισραηλινού λόμπι, της Αμερικανοϊσραηλινής Επιτροπής Δημόσιων Σχέσεων (AIPAC), στην οποία νέος πρόεδρος εκλέχτηκε στενός σύμβουλος του Ομπάμα! Στο συνέδριο παρευρέθηκε και η Χίλιοι Κλίντον, η οποία φαίνεται να τα έχει βρει με τους Σιωνιστές συμφωνώντας σε μία τακτική του τύπου «δεν ρωτάτε, δεν ανακοίνωνυμε». Οι Σιωνιστές μπορούν δηλαδή να συνεχίσουν την επέκταση των εποικισμών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, χωρίς...

να το κάνουν και θέμα! Ετσι, η αμερικανική κυβέρνηση φαίνεται να βολεύτηκε και διά στόματος Ομπάμα ξεκαθάρισε ότι δεν υφίσταται κανένα πρόβλημα στις σχέσεις της με το Ισραήλ. Γ' αυτό και έστειλε ξανά τον διαμεσολαβητή της (Τζόρτζ Μίτσελ) στην περιοχή την Κυριακή, σε μια προσπάθεια να επαναληφθούν οι «ειρηνευτικές συνομιλίες» που σταμάτησαν πριν καλά-καλά ξαναρχίσουν.

Από κοντά, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, που επισκέφτηκε τη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας και συναντήθηκε με όλους εκτός από τα μέλη της παλαιστινιακής κυβέρνησης στη Γάζα (της μόνης που εκλέχτηκε με δημοκρατικές εκλογές), στέλνοντας το μήνυμα ότι η «διεθνής κοινότητα»... θλίβεται για τον αποκλεισμό αλλά δεν νομιμοποιεί την κυβέρνηση της Γάζας.

Το μόνο ελπιδοφόρο είναι ότι ξανάρχισαν να πέφτουν ρουκέτες στο Ισραήλ, όχι μόνο από τους «φραντικούς ισλαμιστές» αλλά και από τις Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσα (ένοπλο τμήμα της Φατάχ), που σε ανακοίνωση τους το περασμένο Σάββατο ανέλαβαν την ευθύνη για την εκτόξευση δύο ρουκετών στον ισραηλινό εποικισμό Kissuim...

Σύνταξη στα 70 και αν...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

δηλαδή, συντελεστές αναπλήρωσης που θα είναι χαμηλοί τα πρώτα χρόνια και θα αυξάνονται τα χρόνια μεταξύ 35 και 40, για ν' αναγκάζεται ο εργαζόμενος να μένει στη δουλειά ακόμα και μέχρι τα 70, μπας και πάρει πέντε δεκάρες παραπάνω. Άλλως η σύνταξη δεν θα του φτάνει για να ζήσει. Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων ο Λοβέρδος το είπε ξεκάθαρα: «Πρέπει, βέβαια, να πούμε για να αποφύγουμε παρεξηγήσεις, ότι οι συντελεστές θα προσδιοριστούν με κριτήριο την ευνόηση εκείνου ο οποίος παραμένει στη δουλειά του και μετά τη συμπλήρωση της 35ετίας ή της 37ετίας». Η 35ετία ή 37ετία, όμως, αφορά μόνο τους εργαζόμενους στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, που μπορεί να ελπίζουν σε κάποια «ανταποδοτική» σύνταξη, μετά από 40 χρόνια δουλειάς. Στον ιδιωτικό τομέα η 35ετία ή 37ετία αποτελεί άπιστα όνειρο (ας μην αρχίσουμε να τεριπτωσιογύρω με μιλώντας για μια... ελαχιστότατη μειοψηφία εργαζόμενων που μπορούν να πάσουν τόσα χρόνια ασφάλισης). Επομένως, η θέσπιση τόσο χαμηλών συντελεστών αναπλήρωσης (ή ανταπόδοσης, όπως τους λένε τώρα) θα οδηγεί σε συντάξεις μπροστά στις οποίες τα σημερινά κατώτερα επί-

πεδα του ΙΚΑ θα φαντάζουν πλουσιοπάροχα!

Ας σημειωθεί ότι οι προθέσεις για γενική εξαθλίωση των συντάξεων φρίκενται και από το γεγονός ότι πουθενά δεν προσδιορίζεται, ενδεικτικά έστω, το ύψος της «προνοιακής σύνταξης». Αποφεύγουν να μηδουσούν ακόμα και για τη σημερινή σύνταξη του ΟΓΑ (360 ευρώ), στην οποία αναφέρονταν παλιότερα. Προφανώς, ακόμα και αυτό το επίπεδο τους φαίνεται... ψηλό!

Η επιτροπή των «ειδικών», μολονότι τοποθετήθηκε μόνο επί της αρχής υπέρ του διαχωρισμού «προνοιακής» και «ανταποδοτικής σύνταξης», πετώντας το μπαλάκι της συγκεκριμένης ρύθμισης στον υπουργό (γεγονός που τον ενδιλήσε, αλλά το κατάπιε), με κυνικό τρόπο γράφει στο πόρισμά της ότι δεν είναι απαραίτητο να αυξηθούν τα γενικά όρια συντάξιοδότησης, αν το σύστημα είναι τέτοιο που εξωθεί τον εργαζόμενο να μένει στη δουλειά και μετά τα 65. Αν απομονωθεί το «ανταποδοτικό» κομμάτι της σύνταξης –γράφουν στο πόρισμά τους– «είναι δυνατόν να μεταφερθεί στο ίδιο το άτομο το βάρος (ευθύνη) των επιπλούμενων της σύνταξης».

Ενας άλλος όρος για να πετύχει τους στόχους του αυτό το νέο σύστημα, είναι η επί της ουσίας ενοποίηση όλων των Ταμείων και όχι μόνο η διοικητική ενοποίηση που έκανε η Πετρούλια. Η επιτροπή των «ειδικών» δίνει μεγάλο βάρος σ' αυτό το σημείο. Στόχος είναι

μή της συντάξιοδότησής του». Αν η σύνταξη που παίρνεις είναι μικρότερη κι από τη σημερινή του ΟΓΑ, τότε θέλοντας και μη θα μείνεις στη δουλειά όσο αντέχεις (και όσο σε δέχονται στον ιδιωτικό τομέα), μπας και με το μεγαλύτερο ποσοστό αναπλήρωσης των τελευταίων χρόνων πάρεις κάτι παραπάνω. «Η ελευθερία αυτή πρωταπικής επιλογής του χρόνου συντάξιοδότησης –γράφει η Επιτροπή– αποτελείται με την επιλογή του απεριόδου διαβίωσης του ασφαλισμένου ως ηλικιωμένου!» Αν πρόκειται να πεθάνεις στην ιατρική θέση, θα βρεθείς σε κατάσταση χειρότερη από τη σημερινή του ΟΓΑ, αφού αυτό έχουν τους χαμηλότερους μισθώσεις και το μικρότερο συνολικό χρόνο ασφάλισης. Δεν θα έχουμε εξίσωση προς τα σημερινά κατώτερα επίπεδα, αλλά βίαιη μετατόπιση δλων προς τα κάτω.

Η αστική τάξη βάζει το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφαλίσης συνολικά. Χτυπά πλέον τον

πυρήνα της, την ίδια την ουσία της, εξαφανίζει όποιο κοινωνικό στοιχείο είχε απομείνει. Η εργαστική τάξη θα εξακολουθήσει να αφύνεται ασύντακτα, αποσπασματικά, κλαδικά διασπασμένη, χωρίς όραμα, χωρίς στόχους, χωρίς σαφές και συνολικό πλαίσιο διεκδίκησης. Τώρα που επιτακτικά από χθες πρέπει να διεκδικείθει: πλήρης ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότηση της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους. Τίποτα λιγότερο απ' αυτό.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδιμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός...

Φεύγει σιγά-σιγά κι ο Μάρτιος, ρίχνοντας μας ξανά στην α-Μαρτία. Πάσχοντες πασχίζουμε να περάσουμε το Πάσχα...

Παγκόσμια ημέρα δεάτρου σήμερα και οι Κοκκινοσκουφίτες ex officio ευχές προς τον πολιτικό δίασο και άπαντα τα υποκριτικά ταλέντα, είναι δεδομένες.

Σαν σήμερα πριν από ένα σαρανταπεντάρι (τι εμβληματικό ρε;) χρόνια, οι ΗΠΑ έκαναν για πρώτη φορά κάτι που διαπαλάμβαναν πολλά χρόνια αργότερα, δικαιώνοντας και τα περιθεωρησης της ιστορίας ως φάρσας: με αυτηρό διάβημα προς την κυπριακή κυβέρνηση, ζήτησαν την αικώνωση της αγοράς σοβιετικών αντιεροπορικών πυραύλων, με τη δικαιολογία ότι μια τέτοια αγορά δια μπορούσε να προκαλέσει τουρκική επίδεση, με πρόσχημα την προστασία των Τουρκοκυπρίων. Δοκιμασμένες συνταγές, τα καλά πράγματα αντέχουν στα χρόνια...

Μιας και πιαστήκαμε με την ιστορία, να πούμε ότι η φδορά του Δία ήταν δεδομένη κι έτσι ήρδε μοιραία [μη Ρέα]. Η Δία φδορά λοιπόν, ζεκίνησε από μια αρχική Δία πίστωση, πέρασε στο Δία τραπεζικό σύστημα [ην φυσικά λέγεται «Δίας»] και στη συνέχεια Δία δόθηκε Εβραίος –τα έχουμε πει για την ορδογραφία– και Δία πότισε την κοινωνική Δία στρωμάτωση με το νέκταρ του Δία Βόλου. Αη Δία... Ο καθένας μπορεί να Δία κρίνει ότι ο Δία λόγοι, ο Δία βουλεύσεις, τα Δία βήματα και ο Δία μαρτυρίες δεν αρκούν. Τι να κάνουμε; Να Δία δηλώσουμε έμπρακτα την αντίδεσή μας και να Δία λύσουμε όπαξ αυτή την εγγενή Δία βρώση των Δία χειριστών. Πώς; Θα Δία φανεί στη συνέχεια, μην παριστάνουμε τις Δία νοούμενες πρωτοπορίες...

Επιστρατεύω πιο επίσημη γλώσσα για να επανακρούσω –ως άλλος Κουασιμόδος– τον κώδωνα της *Notre Dame-ness*. Διάγουμε εδνικώς κρισίμους στιγμάς που συνεχίζονται αδιαλείπτως περί τους δύο τελευταίους αιώνες. Η πωλητική κατάσταση της χώρας είναι Herman Hesse ψηλά κι αγγάντευε, αφού υπάρχει σαφής [σα φις] πωλητική δυσχέρεια, με αποτέλεσμα να νοσταλγούμε τις εποχές του αειμνήστου [αποκαλείται έτσι διότι για πολλούς έχει πεδάνει] που ήδελε να εκχωρήσει βραχονήσεις τινές. Γονυπετείς ικέτευαν τόπε Γερμανοί, κουτάραγκοι και άλλοι επενδύτες αγιογδύτες, αλλά ημείς αγρόν αγοράζαμε και δεν πωλούσαμε. Και τώρα; Τώρα που έφθασε ο κόμβος της Εγνατίας στο χτένι των διοδίων, χτενίζεται ο δύσμοιρος υιός του δηλωσία της 4ης Αυγούστου προς εξεύρεσιν αγραστών. Παράλληλα, ζούμε ιστορικές στιγμές, καδών κατά εκατοντάδες συρρέουν καθημερινά ανώνυμοι Ελληνες έξωθεν του μεγάρου Μαξίμου, προσφέροντας τον μισθό τους στον πρωδυπουργό της χώρας τους. Τι κι αν είναι άνεργοι; Σημασία έχει η διάδεσης αγής και αδόλου προσφοράς. Χιλιάδες ακάλυπτες επιταγές της ξετιναγμένης αγοράς κατατίθενται καθημερινά στο Ταμείο Στήριξης Καπιταλιστών, όπερ συστάθηκε για να ανορθώσει τα πεσμένα στήθη της ληματ, που άλλοτε φούσκωναν από υπερηφάνεια και ελβετική σιλικόνη. Λησμονήθηκαν τώρα και τα εκατομμύρια εμβόλια, εγκλεισμένα στα υπόγεια της στρατευμένης επιστήμης που προειδοποιούσε για μια πανδημία τύπου Ανδρέα [ως προς το στήσιμο της ιστορίας σε καδορισμένο ραντεβού]. Λησμονήθηκαν παραγραφέντα τα χρέη της «Ακρόπολης», λησμονείται ακόμη κι αυτή η φιάλη της Τσούλιας, η δεύτερη εγνωσμένη που εισέρχεται εις απευθυνόμενα καλλιτεχνικά άδυτα.

Οφείλω όμως να συγχαρώ τον χερ Χεριχέρη για την υπεύθυνη πωλητική σάση, έστω κι αν εκπροσωπεί όχι το 5,63% όπως πλασάρουν οι αλχημιστές, αλλά το 2,8% του εκλογικού σώματος. Τόσο θγαίνειν αν οποιοσδήποτε απόφυτος δημοτικό διαιρέσει τα έντεκα εκατομμύρια ψυχών της χώρας με τους 386.152 που προτίμησαν τον συγκεκριμένο από τους πάμπολλους σημερινούς εορτάζοντες [τα είπαμε στην αρχή].

Από τον Χεριχέρη, μοιραία οι νοσηροί συνειρμοί μου οδηγούν στον αρχαιοελληνικό πολιτισμό. Λοιπόν, μην ακούτε τους κυνοβολευτικούς και μη, που τα βράδια κάνουν τους πλασίες βιβλίων για να συμπληρώσουν το πεντήρο εισόδημά τους. Ο Πιπακός έψυγε από τη Λέσβο και τον βρήκαν πίτα στην Κω, ο Ξενοκάρτης τριγύριζε σε ξένα κράτη, ο Περίανδρος τριγυρούσε στην Ανδρο περιστοιχισμένος από άνδρες, ο Παρμενίδης ήταν γιος ενός παρμένου κι ο Επιμενίδης ενός επίμονου. Ο τελευταίος προείπε και κάπι αξιοσημείωτο [μάλλον για τους πολυπληθείς πωλητικούς από τη μεγαλόνησο]: «Κρήτες αεί πεύσται, κακά δηρία, γαστέρες αργά». Κι ακόμη, τον Καρνεάδη του βρήκε η αντιπρομοκρατική ένα καρνέ με όσους ήταν στον Αδη και ο Αναξαγόρας ήταν ο βασιλίας της αγοράς. Ο δε Διγενής ήταν γαγ (είχε δύο γένη) κι ας μην πιστεύεις ότι και οι γκέι είναι αναγκαίοι, comrade comrade.

Και πεταλωτής και ιππουργός! Παρ' άλογο! Και αστείατροι, αστειονομικοί, αστειατόρια, δυναστείες, προαστειακοί! Είμαστε σοβαροί;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Γαμ...καν τα πάντα!

Ενταση των προσπαθειών για την ολοκλήρωση της Διαδικασίας της Μπολόνια και φτιασίδωμα της εικόνας της

Hευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση πρέπει να καταστεί «διεθνώς ανταγωνιστική και ελκυστική». Στόχος διακαίης και διαχρονικός (τουλάχιστον των τελευταίων δέκα ετών που έχουν επικριθεί οι τροποδιάστασης της Μπολόνια) του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, στο πλαίσιο του σκληρού ανταγωνισμού του με τις ΗΠΑ. Γ' αυτό τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια πρέπει να μπουν σ' έναν αγώνα δρόμου, να «αναμορφώσουν» τα πτυχία και τα προγράμματα σπουδών τους, ώστε να απορροφήσουν μεγάλο μέρος των φοιτητών-πελατών, που επιλέγουν τις σπουδές σε χώρες του εξωτερικού και να συνδεθούν στενά με τις επιχειρήσεις, που πρέπει να έχουν βαρύνοντα λόγο στο περιεχόμενο και τη δομή των σπουδών.

Τον στόχο αυτό επαναδιατύπωσαν οι υπουργοί Παιδείας των χωρών που παίρνουν μέρος στη Διαδικασία της Μπολόνια, στην Επετειακή Σύνοδο, που πραγματοποιήθηκε στη Βουδαπέστη και Βιέννη στις 11 και 12 Μαρτίου, με τη συμμετοχή και της Αννας Διαμιαντοπούλου. Στη Σύνοδο διαπιστώθηκε ότι τα 47 κράτη που συμμετέχουν στη Διαδικασία της Μπολόνια (κράτη απ' όλο τον κόσμο, μεταξύ των οποίων και η Κίνα και το Βιεννέ, που δελεαστήκαν από τα «θετικά στοιχεία» της Διαδικασίας, που είναι η πλήρης υποταγή των πανεπιστημίων στις απαιτήσεις του κεφαλαίου και της αγοράς εργασίας. Τα δυο πρώτα σημεία, είναι βέβαιο, ότι θα οδηγήσουν στην υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, στη μετατροπή τους ουσιαστικά σε μεταλυκειακές σπουδές κατάρτισης τριετούς διάρκειας, για τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών, στη διάσπαση της εσωτερικής ενότητας των επιστημών και στη μετατροπή των πανεπιστημιακών σπουδών σε τυχαία αθροίσματα ψηγμάτων γνώσης και δεξιοτήτων, που θα απαρτίζουν τα «προσόντα» για την απόκτηση εργασίας. Η δε αξιολόγηση, που θα βαδίζει χέρι-χέρι με την ανταποδοτική χρηματοδότηση από το κράτος (απ' ότι εφαρμογή έχει βρει στο νόμο Στυλιανίδη για τη μεταπολεμική πλειοψηφία των επιστημονικών και τεχνολογικών γνώσεων. Να αναγνωρίσουν ότι οι σχέσεις με την επιχειρηματική κοινωνία, ενώ οι επιχειρήσεις να έχουν λόγο στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών.

◆ Να μην προσφέρουν τα πανεπιστήμια τα ίδια μαθήματα στις ίδιες ομάδες ακαδημαϊκά άριστα ειδικευμένων νεαρών φοιτητών, αλλά να είναι ανοικτά σε όλα ειδη μάθησης και εκπαίδευσης και οι επιχειρήσεις να ενισχύεται στην ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα της πανεπιστημιακής σπουδής.

◆ Τα πανεπιστημιακά πρόγραμματα να είναι δομημένα με τρόπο που να ενισχύεται άμεσα η δυνατότητα απασχόλησης των πτυχιούχων, να υποτάσσονται δηλαδή πλήρως στις εφήμερες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς.

◆ Τη διευκόλυνση από τους διοικητικούς μηχανισμούς (π.χ. το ΔΟΑΤΑΠ) της κινητικότητας.

◆ Το άνοιγμα στον κόσμο των επιχειρήσεων και στην ανταλλαγή αφοιβαία γόνιμων στοιχείων με αυτές. Τα πανεπιστήμια να ανταποκρίνονται καλύτερα και γρηγορότερα στις απαιτήσεις της αγοράς και να αναπτύσσουν εταιρικές σχέσεις με σκοπό την εκμετάλλευση των επιστημονικών και τεχνολογικών γνώσεων. Να αναγνωρίσουν ότι οι σχέσεις με την επιχειρηματική κοινωνία, ενώ οι επιχειρήσεις να έχουν λόγο στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών.

◆ Το μεγαλύτερο ποσοστό των κονδύλων που χρειάζεται για να συμπληρωθεί το έλλειμμα χρηματοδότησης, να προέρχεται από ιδιωτικές πηγές.

◆ Η έρευνα να μην αποτελεί συστατικό στοιχείο όλων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και να δημιουργηθεί ένα σπονδυλωτό σύστημα που θα περιλαμβάνει ιδρυμάτα-κέντρα αριστείας (για την ελίτ) και τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρυμάτα, που θα παρέχουν σύντομη τεχνική εκπαίδευση (για την πλέμπτα).

<p

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΗΜΕΡΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

- ◆ Από τις 17:00 μαζί με τους φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών, μικροί-μεγάλοι φτιάχνουμε καράβια με όλων των ειδών τα υλικά
- ◆ 19:00 Προβολή του ντοκιμαντέρ «Γάζα ερχόμαστε» (2008) των Γιώργου Αυγερόπουλου και Γιάννη Καρυπίδη (Βραβείο κοινού στο 12o Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσ/κης)
- ◆ Ακολουθεί συζήτηση με εκπροσώπους της Πρωτοβουλίας. Ομιλήτες: Σάνα Κάσσεμ, Πέτρος Γιώτης, Δημήτρης Πλειώνης
- ◆ 21:15 Ο ηθοποιός Τάσος Ράπτης διαβάζει Mahmoud Darwish, ο Γιάννης Ξαρχάκος συνοδεύει με αυτοσχεδιαστικούς jazz ήχους (κιθάρα).
- ◆ Ακολουθεί performance για τη Γάζα από την ομάδα ELAN-ADISTIKANOUME
- ◆ Συναυλία με τους: ΠΑΡΑΞΕΝΟ, ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ, ΟΡΘΟΛΟΠΣΤΕΣ, ΤΕΧΑΣ, INTIFADA, ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ. Special Guest ο 16χρονος Παλαιστίνιος rapper Deir Yassin.
- ◆ Dj Evdokia και χορός hip-hop από την ομάδα Love Soul Crew του Διαπολιτισμικού Σχολείου Βάθης.

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

- ◆ 18:00 Προβολή της ταινίας «Arna's children» (2003) του Juliano Mer Khamis

■ 34ο συνέδριο ΓΣΕΕ

Οι εργατοπατέρες μοίρασαν τα κουκιά

Πόσοι εργαζόμενοι γνώριζαν ότι στα τέλη της περιασμένης εβδομάδας γινόταν το 34ο συνέδριο της ΓΣΕΕ; Σίγουρα ελάχιστοι. Απλώς, πληροφορήθηκαν από την τηλεόραση για τα συνθήματα που φώναζαν οι συνέδροι του ΠΑΜΕ όταν ήταν να μιλήσουν ο Παπανδρέου και ο Καραμανλής. Άλλιως, μάλλον δεν θα έπαιρναν χαμπτάρι. Άλλωστε, το συνέδριο έγινε μακριά από τα προλεταριακά κέντρα, σ' ένα πολυτελές ξενοδοχείο της μοργευτικής Χαλκιδικής, προκειμένου οι σύνεδροι να συνδυάσουν το τερπνόν μετά του ωφελίμου.

Τι είχε ενδιαφέρον σ' αυτό το συνέδριο; Οχι βέβαια οι αποφάσεις του, τις οποίες ουδείς πληροφορείται και

στις οποίες ουδείς δίνει σημασία. Μόνο το μοίρασμα των «κουκιών» ενδιαφέρει. Η ΠΑΚΕ, λοιπόν, κατάφερε να πάρει μια έδρα παραπάνω (22 έναντι 21), η ΔΑΚΕ έχασε μία (11 έναντι 12), ενώ ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) και Αυτόνομη Παρέμβαση (ΣΥΝ) διατήρησαν τις έδρες του (9 και 3 αντίστοιχα). Η μία έδρα παραπάνω έδωσε το έναυσμα για να στηθεί τρελό πανηγύρι από τους Πασόκους. «Οι εργαζόμενοι με την ψήφο τους έδωσαν μια αποστομοτική απάντηση», δήλωσε ο Παναγόπουλος. «Άγξησαν την δύναμη και την επιρροή της ΠΑΣΚΕ στη Γενική Συνομοσπονδία επικροτώντας την υπέρθυνη αγωνιστική μας στάση ενώ ταυτόχρονα μας έδωσαν

σαφή εντολή να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο για την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων!»

Σαν ν' ακούς αρχηγό κόμματος που μόλις έχει κερδίσει τις εκλογές. Μήπως, όμως, διαφέρουν σε τίποτα οι συνδικαλιστικές διαδικασίες από τις βουλευτικές εκλογές; Το αστικοποιημένο συνδικαλιστικό σύστημα των εργατοπατέρων είναι πλήρως κονβουλευτικοποιημένο εδώ και χρόνια. Άλλωστε, ακόμα και στις συνδικαλιστικές εκλογές (για τις άλλες διαδικασίες δεν το συζητάμε) συμμετέχουν πια ελάχιστοι εργαζόμενοι.

Κατά τα άλλα, το πρώτο διήμερο εξαντλήθηκε σε χειροκροτήματα προς τον ΠΑ-

πανδρέου και το Σαμαρά, ενώ την τρίτη μέρα οι σύνεδροι απολέμβαναν το... τοπίο και μόνο μερικές δεκάδες στην αίθουσα άκουγαν βαριεστημένα τους εξίσου βαριεστημένους ομιλητές. «Δεν ήταν χειροκρότημα επιδοκιμασίας της πολιτικής τους», είπε ο Παναγόπουλος στη δευτερολογία του, «ήταν ένα χειροκρότημα σεβασμού στον θεσμό και προστασία των θεσμών που επροπηλακίζοντο και υβρίζοντο παρουσία συντριπτικής πλειοψηφίας συνέδρων που δεν συμφωνούσαν με αυτές τις πρακτικές. Ήταν ένα χειροκρότημα πολιτισμού για όλους μας! Σωστός ο εργατοπατέρας, ιδιαίτερα μετά τους φραπέδες και τις σφαλιάρες.

και χτύπησαν καμπανάκια στους υπουργούς Παιδείας, που διείδαν την ανάγκη ρετουσαρίσματος της Διαδικασίας της Μπολόνια, με ψευτο-αυτοκριτικές, προκειμένου να διασώσουν την ουσία της και να κάνουν το επόμενο βήμα (που, όπως προαναφέραμε, αποφάσισαν να είναι σιδερένιο και γοργό). Εμφανίζουν, λοιπόν, τη Μπολόνια λίγο-πολύ ως παρεξηγημένη διαδικασία, που κάποιοι από τους στόχους της δεν έχουν εξηγηθεί σωστά από κάποια κράτη μέλη, γι' αυτό και απαιτούνται «προσαρμογές». Υποκριτικά δε στο ανακοινώθεν τους αναφέρουν ότι οι φοιτητικές κινητοποιήσεις με καταλήψεις, διαδηλώσεις, όταν η κυβέρνηση επεχείρησε να βάλει επί τάπτητος τις κατευθύνσεις της Μπολόνια. Γι' αυτό

της διαδικασίας δεν έχουν εφαρμοστεί ούτε έχουν εξηγηθεί σωστά. Αναγνωρίζουμε και θ' ακούσουμε τις κριτικές φωνές που υψώνουν διδάσκοντες και φοιτητές. Ως και αυτή η εξωνημένη Ενωση Ευρωπαίων Φοιτητών (άλλη μια σφραγίδα, κολαούζος των κυβερνήσεων) αναγκάστηκε να θέσει θέμα στήριξης της Διαδικασίας της Μπολόνια, ενώ μέχρι πρότινος ήταν αναφαντόντες της της Μπολόνια, που παίρνουν σάρκα και οστά με το Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης, το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων και το ΠΔ για την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας 2005/36. Γι' αυτό απαιτείται πλατιά ενημέρωση για το περιεχόμενο αυτών των αντιδραστικών εξελίξεων και γενικός ξεσηκωμός.

Γιούλα Γκεσούλη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά!

Ημέρα θεάτρου σήμερα, ημέρα γιορτής της υποκριτικής –Θέσπις θέσπισε, αλλά όχι στις θεσπέσιες Θεσπιές– λαμπρή ημέρα της πωλητικής και άλλων σκηνών. Των οποίων οι θίσσοι γίνονται αποδέκτες πλείστων όσων γιορτινών δώρων (λεμονοστύφτες, στεγνωτήρια, ειδη εξοπλισμού γραφείων, ακόμα και χρήματα για να προβούν σε αγορές της αρεσκείας τους) μέσα από λίστα που έχει ανοιχτεί και λειτουργεί υποδειγματικά εδώ και δύο αιώνες. Χρόνια πολλά λοιπόν, ακόμα και στους από μη μηχανής θεούς που –ας μη το λησμονούμε– συχνά αποτελούν ακρογωνιαίο λίθο πολλών έργων.

Ομως, τη λαμπρή τούτη μέρα που πανηγυρίζουν τα μπουλούκια των μοσχαναθρεμένων υποκριτών, σκιάζει ο αντίλογος μιας θλιβερής μερίδας άτεχνων και άμουσων ναρόντικων. Που παρά τις τιτάνες και πολυποίκιλες προσπάθειες, δε λέει να προσαρμοστεί με το ακριβό σκηνικό της καλύτερης παράστασης που είδαμε ποτέ (σύμφωνα με ex cathedra πεφωτισμένους τεχνοκριτικούς).

Από την πλευρά του βάρβαρου κι απαδευτου οικούντος, διατυπώνεται μια πολύ μεγάλη έκπληξη για τη στελέχωση (πλέον) μιας ολόκληρης κοινωνίας από ΑμΕΑ (Ατόμα με Εξαιρετική Ανεκτικότητα). Τόσο, που η λαϊκή κι ενίστε αρχοντερεμπέτισσα μούσα –κεντρικό πρόσωπο αυτών των επιστολών– δεν διαρρηγνύει τα καπιταλιστικά θησαυροφυλάκια για να πάρει πίσω όσα παρήγε και με έμμεση βία της αφαιρέθηκαν, αλλά τα ιμάτια της. Θρηνώντας, κράζοντας και παραφράζοντας:

Ενα το χειλόνι, πανάκριβη κι η άνοιξη πρέπει να βρούμε, σύντροφοι, νέες οδούς για διάνοιξη...

Πάντα ποιητική αδεία και μεταποιητική αιδία, εισχωρούμε εμμέτρως και δεκαπενταυλάβως (ε, παραπάνω δοκιμάσαμε κι ένα στήχο με δεκάδι) στα άδυτα του δημόσιου βίου. Με μεγάλη θλιψή και μεγάλη οργή, που προς το παρόν δεν βρίσκουν βαλβίδα ευρείας εκτόνωσης, βλέπουμε τι κατέγραψαν οι κάμερες που ελέγχουν την πολιτική κυκλοφορία. Γιατί να το κρύψουμε άλλωστε; Υπάρχουν κι άλλες κρυφές κάμερες, κάτι σαν το C4I (σι φορά ά) ή το T4I (τι φοράει) των ηδονοβλεψιών κι αυτοί που τις έχουν τις λένε απτλά KO (καίει, ούσι!):

Μάζεψες, πακετάρισες και μια ωραία μέρα από τη μπλε οικοδομή πήγε λίγο πιο πέρα σε μια πιο cool και πράσινη, όμοια κατά τ' άλλα που όμως έχει ασανσέρ και δεν βογκάς στη σκάλα.

Λαμόγιο μου και έμεσμα με τι να σε στολίσω φέρτε μου το ελληνικό σκουτί με τη μαυρίλα δεν κατεβαίνω χαμηλά για να σε σκυλοβρίσω θα περιμένω στο ασανσέρ για να σου κόνω νήλα.

«Τι περιμένουν συναθροισμένοι;» αναρωτήθηκε με το γνωστό ξινισμένο (ποιος Ξυνίδης ρε;) από το συνομπισμό ύφους, κοιτώντας πίσω από το μονόκλ, ο πολύχρωμος και πλουμιστός αρθρογράφος που τα ενθυλάκωνε στην αριστερή τσέπη –και γι' αυτό αριστερός. «Είναι οι ομφαλοσκόποι που θα 'ρθουν», ενημέρωσε ψιθυριστά το ευήκοο και υπήκοο ους του (ούστου!) ο εξαίρετος αιρετός γραμματεύς απασών των ροζ υιών (και ιών). Που στον πατέρα του χρωστούσε το ζην και στον αρθρογράφο το ευζην και την πολιτική ανέλιξη του:

Εδώ ο κόδιμος κοίγεται κι εμείς με μία χτένα το Ιούκ εξασφαλίζουμε, βαφόμαστε με χένα γιατί από την όψη σου σύντροφες σε γνωρίζω όσο δε για την κόψη σου... 'νω διάλογο ψηφρίζω.

Αρήστε το

Στα χρόνια της πράσινης κυριαρχίας, οι δεύτεροι θα στήνουν πάρτι στο Ρέντη...

Με τη νίκη τους στο ντέρμπι του ΟΑΚΑ κόντρα στους πράσινους οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να χολάσουν τη φίεστα των αντιπάλων τους, να πάρουν τρεις πολύτιμους βαθμούς για τη μάχη της δεύτερης θέσης που οδήγει στο Champions League και να «ώσουν» την άσχημη αγωνιστική τους παρουσία στο φρετινό πρωτάθλημα. Περισσότεροι από 2.000 οπαδοί του Ολυμπιακού, όταν επέστρεψε η ομάδα στις εγκαταστάσεις του Ρέντη, έκαναν τη νύχτα μέρα με δεκάδες καπνογόνα και αποθέωσαν τους παίχτες. Αν κάποιος έβλεπε τις εκδηλώσεις των οπαδών του Ολυμπιακού και δεν γνώριζε τα δρώμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα, θα στοιχημάτιζε ότι οι ερυθρόλευκοι είχαν κατακτήσει τον τίτλο και πανηγύριζαν γ' αυτό.

Η αγωνιστική παρουσία των ερυθρόλευκων τη φρετινή αγωνιστική περίοδο ήταν ίσως η χειρότερη της τελευταίας δεκατεταετίας και οι οπαδοί τους έψωχναν με αγωνία μια επιτυχία για να πανηγυρίσουν, αφού η ομάδα έχει χάσει όλους τους στόχους της (Ευρώπη, πρωτάθλημα και κύπελλο). Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η νίκη ήρθε στο ντέρμπι με τον αιώνιο αντίπαλο τους, οδήγησαν στο αυθόρυμητο ξέσπασμα χαράς. Βέβαια, την επόμενη μέρα, που καταλάγιασε ο ενθουσιασμός και η χαρά της νίκης, ακολούθησε η μιζέρια της καθημερινότητας και οι ερυθρόλευκοι οπαδοί στα απανταχού αθλητικά στέκια περιόρισαν τους πανηγυρισμούς τους, γιατί ως γνωστόν ο δεύτερος δε μπορεί να κάνει πάρτι. Για μια ακόμη φορά στο ελληνικό πρωτάθλημα επιβεβαιώνονται όσοι πιστεύουν ότι στη χώρας μας ο τίτλος του πρωταθλητή κρίνεται στα παιχνίδια με τις μικρομεσαίες ομάδες και όχι στα ντέρμπι. Οι πράσινοι στο δεύτερο γύρο δεν κατάφεραν να κερδίσουν καμία από τις πέντε ομάδες που τους ακολούθισαν στη βαθμολογία, παρολαυτά όμως, βρίσκονται τέσσερις βαθμούς μπροστά από τους ερυθρόλευκους και πέντε από τον ΠΑΟΚ και είναι αγκαλιά με τον τίτλο. Από τη στιγμή, λοιπόν, που η κατάκτηση του τίτλου με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο είναι αυτοσκοπός για τις ομάδες και στο βωμό ενός καλού αποτελέσματος θυσιάζονται το θέαμα και το ελεύθερο ποδόσφαιρο, είμαστε υποχρεωμένοι να παραδεχτούμε ότι οι πράσινοι δεν ήταν «επικοινωνιακοί» και κατάφεραν για μια ακόμη φορά να «πληγώσουν» τον εγωισμό των οπαδών τους. Ήταν όμως ταυτόχρονα υπέρ του δέοντος «ρεαλιστές» και σιβαροί στη μεγαλύτερη διάρκεια του

πρωταθλήματος και φτάνουν δίκαια

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

το 2003, και από φέτος έχει αρχίσει η εφαρμογή του. Σύμφωνα με τον κανονισμό, όποιος ποδοσφαιριστής

Πλανό αλληλεγγύης από οπαδούς του ΑΡΗ για τον Μάριο Ζ στο ματς με την Καβάλα: «ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΝΑ ΞΕΙΣ ΡΑΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ? ΜΑΡΙΕ ΚΟΥΡΑΠΙΟ». Οι οπαδοί του Αρη έχουν πολιτογραφηθεί ως δεξιοί σε αντίθεση με αυτούς του ΠΑΟΚ που χαρακτηρίζονται αριστεροί. Τα τελευταία χρόνια, όμως, έχουν κάνει πην εμφάνισή τους ομάδες Αρειανών, που παρεμβαίνουν πολιτικά με διάφορους τρόπους και μας ξαφνιάζουν ευχάριστα

Σκάνδαλο ντόπινγκ απειλεί το αγγλικό ποδόσφαιρο, σύμφωνα με στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας. Οπως αναφέρουν οι κυριακάτικοι Times, η QPR και η Bradford και συνολικά τουλάχιστον 35 ομάδες έχουν τιμωρηθεί ήδη με χρηματικά πρόστιμα, γιατί δεν συνεργάζονται με τις υπηρεσίες καταπολέμησης του ντόπινγκ. Οι ομάδες δεν έδωσαν τις σωτές πληροφορίες στους γιατρούς, προκειμένου να εντοπιστούν σε απροειδοποίητους ελέγχους παίχτες που έπρεπε να περάσουν από ντόπινγκ κοντρό. Πρόκειται για κάτι αντίστοιχο με τα αποκαλούμενα whereabouts της WADA (διεθνής οργανισμός καταπολέμησης του ντόπινγκ), τα οποία μάθωμε πολύ καλά στη χώρα μας το 2004 με την υπόθεση Κεντέρη - Θάνου. Στην Αγγλία, μάλιστα, υπάρχει και παράδειγμα τιμωρίας ποδοσφαιριστή για το λόγο αυτό. Ο Ρίο Φέρντιναντ παλιότερα δεν πήγε να δώσει δείγμα και τιμωρήθηκε με οκτώμηνο αποκλεισμό, αν και διεθνής, αλλά και παίκτης της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ.

Τα δεδομένα για το ντόπινγκ στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, είμαστε υποχρεωμένοι να παραδεχτούμε ότι οι πράσινοι δεν ήταν «επικοινωνιακοί» και κατάφεραν για μια ακόμη φορά να «πληγώσουν» τον εγωισμό των οπαδών τους. Ήταν όμως ταυτόχρονα υπέρ του δέοντος «ρεαλιστές» και σιβαροί στη μεγαλύτερη διάρκεια του είχαν υιοθετήσει από

χάσει τρία whereabouts σε διάστημα 18 μηνών τιμωρείται με ετήσιο αποκλεισμό από κάθε διοργάνωση, ενώ προβλέπεται και τιμωρία για την ομάδα του, αν αποδειχτεί ότι τον βοήθησε να αποφύγει τον ελεγχο. Από τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα προκύπτει ότι από τον Ιανουάριο του 2008 και για 20 μήνες 96 παίκτες έχουσαν ένα τεστ, ενώ 2 ποδοσφαιριστές έχουν χάσει ήδη δυο ελέγχους και βρίσκονται λίγο πριν τους πάσει η τιμητιδα του νόμου. Οσον αφορά τις ομάδες, βρέθηκαν 22 να έχουν από ένα κρούσμα και 13 από αυτές να έχουν διπλά κρούσματα. Σε απλά ελληνικά, ο αριθμός των ομάδων που κινδυνεύουν με σιβαρότερες κυρώσεις είναι το ένα τέταρτο των ομάδων που αγωνίζονται σε κορυφοί επίπεδο.

Το γεγονός προκαλεί πονοκεφάλους στα κλιμάκια των Ολυμπιακών Αγώνων, αφού είναι ορατός ο κίνδυνος ο Ολυμπιακός Αγώνες του 2012 στο Λονδίνο να «συνυπάρξουν» με μεγάλο σκάνδαλο ντόπινγκ στο αγγλικό ποδόσφαιρο και βαριές τιμωρίες ποδοσφαιριστών, ενώ ταυτόχρονα έχει προκαλέσει σκεπτικισμό και στην Αγγλική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, η οποία καταθέτει υποψηφιότητα για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2018 και όπως καταλαβαίνουμε οι πιθανότητες να κερδίσει τη διοργάνωση ελαχιστοποιούνται, αν υπάρξει τέτοιο σκάνδαλο. Οσον αφορά τη

στάση των ποδοσφαιριστών, δεν υπάρχουν προς το παρόν ζεκαθαρισμένες και επίσημες τοποθετήσεις επί του θέματος. Η γενική στάση των εκπροσώπων τους είναι ότι στέκονται αρνητικά απέναντι στα whereabouts, υποστηρίζοντας πως με αυτό τον τρόπο καταποτάται η προσωπική ζωή και η ιδιωτικότητά τους, δεν προτείνουν όμως κάποιο τρόπο για τη διενέργεια των ελέγχων ντόπινγκ. Πολλοί υποστηρίζουν ότι σαν επαγγελματίες που κερδίζουν τόσα πολλά φράγκα θα πρέπει εκτός από δικαιώματα να έχουν και υποχρεώσεις και ότι θα πρέπει να δείξουν ιδιαίτερη ευαισθησία στο συγκεκριμένο θέμα, που εκτός των άλλων αφορά και την υγεία τους.

Αυτό που πρέπει να σχολιάσουμε για το συγκεκριμένο θέμα, το οποίο τώρα «ανοίγει» στο ποδόσφαιρο, είναι ότι αν υπάρχει βιούληση η καταπολέμηση του ντόπινγκ στο ποδόσφαιρο είναι ευκολότερη σε σχέση με άλλα αθλήματα. Οι επαγγελματικές ομάδες προπονούνται καθημερινά σε συγκεκριμένους χώρους και σε συγκεκριμένες ώρες, ενώ οποιαδήποτε μετακίνηση μιας ομάδας γίνεται γνωστή, συνεπώς οι παίκτες είναι πολύ πιο εύκολο να εντοπιστούν σε απροειδοποίητους ελέγχους, σε σχέση με τους αθλητές του στίβου, που προπονούνται ατομικά, σε μέρη που οι ίδιοι επιλέγουν, ενώ και για τις μετακινήσεις τους αποφασίζουν μόνοι τους. Περισσεύει, λοιπόν, η υποκρισία απ' όλες τις πλευρές. Οταν οι επαγγελματίες ποδοσφαιριστές έχουν μετατραπεί σε μηχανές, δίνοντας δεκάδες στιληρούς αγώνες κάθε χρόνο σε διάφορα επίπεδα (εθνικές και διεθνείς διοργανώσεις, με τις επαγγελματικές ομάδες και τις εθνικές ομάδες), δεν είναι δυνατόν ν' αντέξουν χωρίς «υποστήριξη», χωρίς «χημεία». Κι αυτό το ξέρουν όλοι.

Κοσ Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Ο τίτλος της στήλης είναι ξεκάθαρα οπαδικός, ελπίζω ότι οι αναγνώστες θα με συγχωρέσουν και θα μου αναγνωρίσουν το «δικαίωμα» να πανηγυρίσω την κατάκτηση του πρωταθλήματος μετά από τόσα χρόνια ερυθρόλευκης κυριαρχίας.

■ ΤΖΕΤΜΕ ΜΑΡΣ

Σε τεντωμένο σχοινί

Τον Αύγουστο του 1974, ένας νεαρός Γάλλος βαδίζει με επιτυχία επί 45 λεπτά πάνω σ' ένα τεντωμένο σύρμα που συνέδει τις κορυφές των διδυμών πύργων στη Νέα Υόρκη. Η προετοιμασία του εγχειρήματος κράτησε έξι ολοκληρωτικά χρόνια και συνάντησε τεράστιες δυσκολίες κατά την υλοποίησή του, αφού ήταν προφανώς παράνομο και είχε να αντιμετωπίσει, πέρα από τα τεχνικά ζητήματα, τις υπηρεσίες ασφαλείας των δύο κτιρίων. Εννοείται ότι ο νεαρός συνελήφθη μετά την πράξη του, έχοντας όμως πριν διαφύγει πολλές φορές τη σύλληψη επισκεπτόμενος επανειλημμένα τους διδυμούς πύργους μεταφρεσμένος σε εργάτη, τουρίστα, επιχειρηματία κ.ο.κ. Πάντως, δίκαια πήρε το τίτλο «ποιητής των ουρανών».

Το συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ είναι μια καθηλωτική αφήγηση αυτής της ιστορίας και θέτει γενικότερα ερωτή

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Δογκώνουν οι φόροι» («Το Βήμα», 21-3-10)
Γι' αυτό πρέπει να τους «ματώσουμε»

**Μας απολύουν οι καπιταλιστές μας νταβατζώνει η κυβέρνηση –
Μπουρλότο!**

Λευτεριά στο Μάριο!

Αφού η ΓΣΕΕ είναι ξεφτίλα, γιατί πήρατε μέρος στο συνέδριο της;

**Οι προλετάριοι δεν έχουνε πατρίδα,
η εθνική ενότητα είναι μια παγίδα**

Χρυσά αυγά σπασμένα (και σκασμένα)

Η Γάζα που επιμένει, η Γάζα που αντιστέκεται

Το '21 και η αλήθεια

◆ «Πρακτικά αυτό σημαίνει, ας μην κρυβόμαστε, με την εγκατάλειψη της Ελλάδας στις ορέξεις των κερδοσκόπων, οι οποίοι βεβαίως λαμβάνουν το μήνυμα και θα δράσουν αναλόγως. Θα "γδάρουν" δηλοδή και πάλι την κυβέρνηση Παπανδρέου με υψηλά επιπτώκια, μόλις βγει να δανειστεί έκ νέου. Αυτό θα γίνει άμεσα στις επόμενες βδομάδες. Όλα τα κερδοσκοπικά παιχνίδια που έχουν εκδηλω-

θεί μέχρι στιγμής εναντίον της χώρας μας και όλη αυτή η ενορχηστρωμένη εκστρατεία δυσφήμισης και αποσταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας δεν αποτελούν παρά το... προκαταρκτικό μέρος της ιστορίας!... Ακριβώς αυτή τη στιγμή, λοιπόν, χρειάζεται η Αθήνα τη στήριξη της ΕΕ...» (Γ. Δελαστίκ, ΕΘΝΟΣ, 17-3-10). Τίθεται θέμα αριστερής ή δεξιάς διανόησης;

Αργοτεθαίνει
όποιος γίνεται σκλάβος της συνήθειας
επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα τις ίδιες διαδρομές
όποιος δεν αλλάζει περπατησιά
όποιος δεν διακινδυνεύει και δεν αλλάζει χρώμα στα ρούχα του
όποιος δεν μιλεί σε όποιον δεν γνωρίζει.

Αργοτεθαίνει
όποιος αποφεύγει ένα πάθος
όποιος προτιμά το μαύρο για το άσπρο και τα διαλυτικά σημεία στο γιώτα
αντί ενός συνόλου συγκινήσεων που κάνουν να λάμπουν τα μάτια
που μετατρέπουν ένα χασμουρητό σε χαμόγελο
που κάνουν την καρδιά να κτυπά στο λάθος και στα συναισθήματα.

Αργοτεθαίνει
όποιος δεν αναποδογυρίζει το τραπέζι
όποιος δεν είναι ευτυχισμένος στη δουλειά του
όποιος δεν διακινδυνεύει τη βεβαιότητα για την αβεβαιότητα για να κυνηγήσει ένα όνειρο

◆ Για δε, ρε: η εφημερίδα Ελ-
κος βγαίνει ακόμα.

◆ «Σχετική υποχώρηση πα-
ρουσιάζει η κατανάλωση
μπύρας στην Ελλάδα τα τε-
λευταία χρόνια». Δελτίο Τύ-
που ICAP, 3-2-10. (Χωρίς πο-
τά, ξενύχτια δεν γίνονται...).

◆ Μείωση – οριακή πτώση
της ζήτησης στην αγορά αν-
δρικών και γυναικείων υπο-
δημάτων το 2008», διαπι-
στώνει η ICAP σε παρουσιά-
ση της 23-9-09. Καταλαβαί-

νετε τι –ήδη– γίνεται με την
επιβάρυνση των δερμάτινων
κατά 10%.

◆ Σε ποιο φύλο ασχολείται
ο Ριζοσπάστης με την προ-
φυλάκιση του Μάριου Ζ.;
(Κουΐζ-ρητορικό ερώτημα
μιας και «Λαός κι αστυνομία,
η δύναμη είναι μία» – ένα κα-
θαρά χουντικό σε σύλληψη
σύνθημα...).

Βασιλης

όποιος δεν επιτρέπει στον εαυτό του τουλάχιστον μια φορά
στη ζωή του να αποφεύγει τις εχέφρονες συμβουλές.

Αργοτεθαίνει

όποιος δεν ταξιδεύει

όποιος δεν διαβάζει

όποιος δεν οικούει μουσική

όποιος δεν βρίσκει σαγήνη στον εαυτό του.

Αργοτεθαίνει

όποιος καταστρέφει τον έρωτά του

όποιος δεν επιτρέπει να τον βοηθήσουν

όποιος περνάει τις μέρες του παραπονούμενος για την τύχη
του ή για την ασταμάτητη βροχή.

Αργοτεθαίνει

όποιος εγκαταλείπει μια ιδέα πριν την αρχίσει

όποιος δεν ωρτά για πρόγραμμα που δεν γνωρίζει.

Αποφεύγουμε τον θάνατο σε μικρές δόσεις

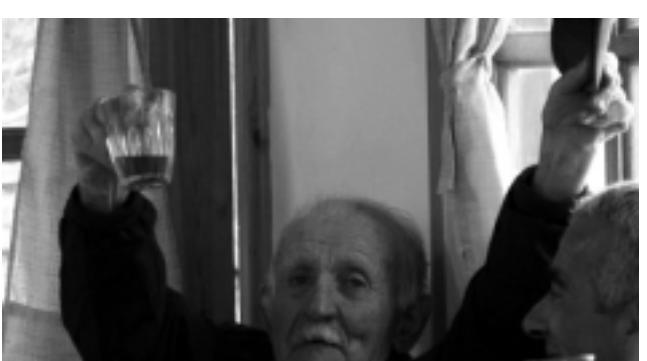
όταν θυμόμαστε πάντοτε ότι για να είσαι ζωντανός

χρειάζεται μια προσπάθεια πολύ μεγαλύτερη

από το απλό γεγονός της αναπονής.

Μόνο η ένθερμη υπομονή θα οδηγήσει

στην επίτευξη μιας λαμπρής επιτυχίας.

κερδή προσφορά κρεάτων και τροφίμων από όσους έχουν
την οικονομική δυνατότητα προς τούτο. Παράλληλα, ο Α. Τέ-

οκος διερευνά την νοοτροπία των κατοίκων, τις ασχολίες και την κοινωνική ζωή, τον τρόπο που σκέπτονται.

Σε αντίθεση με άλλα ντοκιμαντέρ (πληρέστερο, κατά τη γνώμη μας, εκείνο του Λεωνίδα Βαρδαρού) που επιμένουν στα διαβόητα πλέον ικαριώτικα πανηγύρια, στον ολέγρω και ελαιφρύ χαρακτήρα των κατοίκων κ.λπ., επούτο εστιάζεται στο βαθύτερο ψυχισμό, τις παραδόσεις και τη φιλοσοφία της περιοχής. Με ποιητικές εικόνες και την εξαιρετική, μελαγχολική μουσική υπόκρουση με την οποία έντυσε την ταινία ο συνθέτης Βαγγέλης Φάμπτας, ο σκηνοθέτης έδωσε μια διαφορετική εκδοχή της ιδιαίτερης ικαριώτικης κοινωνίας. Ασφαλώς νοσταλγική, ίσως μεροληπτική, όχι πλήρη, πάντως διαφορετική.

Ελένη Σταματίου

Ο καφές του Κάλαχαν είναι πληρωμένος (από τα κορόιδα)

Φαντάζεστε έναν υπουργό να ζητάει από το κράτος να πληρώσει και τον καφέ που πίνει στο αεροδρόμιο, περιμένοντας το αεροπλάνο;

Φαντάζεστε μια ολόκληρη διοίκηση να ασχολείται για την έκδοση υπουργικής απόφασης, ώστε να εισπράξει ο υπουργός τα λεφτά που πλήρωσε για τον καφέ του;

Μη βιαστείτε να πείτε «Ελα, ρε, αυτά δε γίνονται». Γιατί γίνονται και παραγίνονται. Ξεκίνησαν την περίοδο της «σεμνότητας και ταπεινότητας» και συνεχίζεται κανονικότατα την περίοδο της «διαφάνειας» και του «περιορισμού» της σπατάλης». Θυμόσαστε, ασφαλώς τις διακηρύξεις του Παπανδρέου και της παρέας του, ότι θα περιορίσουν τη σπατάλη, ότι θα μειώσουν τα έξοδα δημοσίων σχέσεων. Θυμόσαστε τις δηλώσεις υπουργών ή τις διαφροές προς πρόθυμα παπαγαλάκια, για τα κεράσματα που τα πλήρωσαν από την τοσέπη τους. Μ' αυτά κατά νου, όπως επίσης και με την κλασική πλέον φράση του Βουλγαράκη πως «ό, τι είναι νόμιμο είναι και θητικό», παρακολουθήστε τώρα τα κατορθώματα του υφυπουργού Γεωργίας Μ. Καρχιμάκη, γνωστού και με το προσωνύμιο Κάλαχαν, από την εποχή που ως βουλευτής της αντιπολίτευσης βομβάρδιζε τη Βουλή με ερωτήσεις και επερωτήσεις, αποκαλύπτοντας (ή «αποκαλύπτοντας») μικρά και μεγάλα σκάνδαλα της γαλάζιας διακυβέρνησης.

Για τα υπουργεία εγκρίνονται κάθε χρόνο «δαπάνες δημοσίων σχέσεων», για να καλυφθούν από συνέδρια και ημερίδες μέχρι δώρα και τραπεζώματα. Η σχετική απόφαση υπεγράφη το 1996 και φέρει την υπογραφή του τότε υπουργού Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ Α. Παπαδόπουλου. Τον Απρίλη του 2006, ο γαλάζιος υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφης προσέθεσε στις «δαπάνες δημοσίων σχέσεων» και τις «δαπάνες που προκύπτουν από την προσωρινή παραμονή στην αίθουσα VIP του αεροδρομίου «Ελ. Βενιζέλος» των Υπουργών, Υφυπουργών και Γενικών Γραμματέων και της συνοδείας τους, κατά τις υπηρεσιακές μετακινήσεις τους στην ημεδαπή και στην αλλοδαπή! Στρογγυλοκάθεται, δηλαδή, το κυβερνητικό στέλεχος με την παρέα του στην αίθουσα VIP, παραγγέλλουν καφέδες, χυμούς, ποτά και φραγήτο και ο λογαριασμός πηγαίνει στα... κορόιδα. Στο φορολογιούμενο λαουτζίκο.

Την παράδοση αυτή συνεχίζουν κανονικότατα και οι «πράσινες» πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων, όπως αποκαλύπτεται από έγγραφα που έχουμε στη διάθεσή μας και αφορούν ταξίδια του υφυπουργού Καρχιμάκη. Το διαβιβαστικό αναφέρει: «Σας αποστέλλουμε συνημμένα δικαιολογητικά της δαπάνης που προέκυψε από την παράθεση καφέ, χυμών κ.λπ. στον Υφυπουργό ΑΑΤ κ. Μιχάλη Καρχιμάκη κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην αίθουσα VIP του αεροδρομίου...». Έχουμε, επίσης, στη διάθεσή μας δυο υπουργικές αποφάσεις της Κ. Μπατζελή, που εγκρίνουν την καταβολή στον Μ. Καρχιμάκη ποσών 69,92 ευρώ και 29,15 ευρώ, αντίστοιχα για «καφέ, αναψυκτικά και βρώσιμα από την Olympic Catering ΑΕ». Κινητοποιήθηκε ο μηχανισμός του υπουργείου, ασχολήθηκαν υπόλληλοι (εισηγητής, προϊστόμενος), γράφτηκαν έγγραφα και εκδόθηκαν υπουργικές αποφάσεις για να εισπράξει ο υφυπουργό

Μέρκελ και Σαρκοζί συσκέφτηκαν για μια ώρα, κατέληξαν σε μια απόφαση τα βασικά σημεία της οποίας είχαν προετοιμάσει από τις προηγούμενες μέρες οι επιτελείς τους και έδωσαν το χαρτάκι στο delivery boy, την... προεδράρια της ΕΕ, τον Χέρμαν Φαν Ρουμπόι, για να ενημερώσει και τους υπόλοιπους αρχηγούς κρατών τι αποφάσισαν. Δε μπορείς να πεις, η ΕΕ είναι μια ένωση αλληλεγγύης ελεύθερων κρατών, με ίσα δικαιώματα!

Στη συνέχεια, Μέρκελ και Σαρκοζί, συνοδεύομενοι από τον Τρισέ, φώναξαν και τον Παπανδρέου, ενώ παρών ήταν και πάλι ο Ρουμπόι, προφανώς για να κρατάει τα πρακτικά. Τον φώναξαν όχι για να συζητήσουν μαζί του, αλλά για να του ανακοινώσουν και επίσημα τι αποφάσισαν. Διαχυτικό ο Σαρκοζί και ο προεδρεύων Θαπατέρο (ο οποίος φυσικά και δεν

ματα η Μέρκελ φαινόταν να συμφωνεί σε μια συνάντηση των 16 της ευρωζώνης αργά το βράδυ, μετά το δείπνο των 27, στη διάρκεια του οποίου θα εξελισσόταν η έκτακτη σύνοδος κορυφής. Δεν θα τους χαλιώσε το χατήρι, εφόσον ήθελαν σώνει και καλά να σώσουν κάποια προσχήματα.

«Το βαρύ χέρι του γερμανού τραπεζίτη λύγισε το χέρι του Νικολά Σαρκοζί. Η Ευρώπη διαλύεται ως πολιτική οντότητα», σχολίασε συντριμμένος ο δημοσιογράφος της «Καθημερινής» (και στέλεχος του NAP) Π. Παπακωνσταντίνου από τη ραδιοφωνική συγκρότητα του συγκροτήματος Αλαφουζού. Ρε, δεν πάτε στο διάλογο, παπαγάλικα της ευρωλασγείας; Που θα μας ωραιοποιήσετε τον Σαρκοζί ως οπαδό της «ευρωπαϊκής αλληλεγγύης», για να ιρύψετε την ουσία του ενδοϊμπεριαλιστικού ανταγωνισμού που μαίνεται σε

2. Στη στοχευμένη χρηματοδότηση (δανεισμό) του κράτους-μέλους της ευρωζώνης να συμμετάσχει και το ΔΝΤ, με όλους τους μηχανισμούς παρακολούθησης και επιβολής μέτρων που διαθέτει.

3. Να υπάρξει μια ευρωπαϊκή συμφωνία για να αποφευχθούν ανάλογες καταστάσεις στο μέλλον.

Οπως μπορούμε να διαπιστώσουμε, οι γερμανικοί όροι δεν αφορούν ειδικά την Ελλάδα, αλλά το σύνολο της ευρωζώνης. Ειδικά ο τρίτος όρος «φωτογραφίζει» τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, με αναθεώρηση των συνθηκών συγκρότησης της ευρωζώνης, σε κατεύθυνση αυστηροποίησης των όσων προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Οι Γερμανοί θεωρούν πλέον ανεπαρκές το Σύμφωνο Σταθερότητας και ζητούν νέο μηχανισμό, που θα μπορεί να επιβάλλει αυ-